

SEVGİ

DÜNYASI

HAZİRAN 2018 Sayı: 594 Fiyat: 10 TL

**ÖZGÜVEN HAKKINDA
MADDE ve GERÇEKÇİLİK
HÜZÜN YILINDA EN BÜYÜK ÖDÜL**

Aylık Kültürel ve
Siyasi Dergi

Cilt: 50 Sayı: 594 Haziran 2018

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 4554223 - 0549 7220248

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Ap.
No: 8 D: 32 Erenköy/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 10 TL
Yıllık Abone: 120TL
Yurt Dışı: 140 TL

Allah Sizin Uşağınız
Değildir..... 2

Dr. Refet Kayserilioğlu

Hüzün Yılında
En Büyük Ödül 8

Ahmet Kayserilioğlu

Yöntemli Düşünce İçin Adres
DESCARTES 14

Güngör Özyiğit

Özgüven Hakkında 21

Nihal Gürsoy

İstanbul - 4 29

Seyhun Güleçyüz

Madde ve Gerçekçilik..... 38

Çev: Nelda İnan

Ağır Yük Kaldırma..... 42

(Canlı Kryon Celsesi)

Dergimizin internet sitesini

www.sevgidunyasidergisi.com, www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Hem yorucu hem de ağır fiziksel rahatsızlıklarla dolu bir kışı geride bıraktık. Gelecek günlerin hayrımıza olmasını dileriz. Yoruculuğu öncelikle büyük ve karmaşık bir şehirde yaşamının sonuçlarından elbet; ama bunun yanında ulaşılması çok basit ve kolay gibi görünen hedeflerimize bir nedenle varamamamız, onları beklemek ve ertelemek zorunda kalmamız da yorgunluk ve bezginlik yaratabilmektedir. Bunlar gerçekleşmesi zorunlu olmayan hedefler olsa vazgeçersiniz olur biter. Ama yapılması elzem olan durumlardaki nedensiz aksamaların dikkatinizi çekmemesi kolay değildir. Yaradanımız bizi üzgün ve zorlanmış görmekten hoşlanmayacağına, bir şey yapsalar da tepelerine vursam diye beklemediğine göre, kendimiz de suçlu insanlar olmadığımızı bildiğimize göre nedenleri düşünürüz: Nedir sebebi? Sizler akıllı ve iyi insanlar bu gibi durumlar için suçlamadan ve suçlanmadan kim bilir neler bulur çıkarırsınız sebep olarak. Sebepler birden çoktur her zaman, ilâhi plan bir şeyle birçok şeyi birden verir, getirir, yollar. O zaman biz de düşündüğümüz bir hususu sizlerle paylaşalım: **"Kim neyi bilirse bilsin ve ne hazırlamış olursa olsun, yarın olacakları yalnız O bilir. Ve sizin için gelecek günlerde yapacaklarınızı da şüphesiz."** Hazırlıklarımız, planlarımız, bunlar için yeterli bilgi, görgü ve tecrübelerimiz, temiz ve iyi niyetimiz ne kadar tamam ve doğru olursa olsun, bu her zaman beklediğimiz ve istediğimiz sonucu alacağımızı göstermez bu bilgiye göre. Çünkü O ve O'nun iradesi her zaman devrededir, O'nun her iş için hayrımıza yeni planları olabilir. Kendinin her istediğini kurallarına göre davranırsa elde edeceğini zannedenlerden değilsek elbet, vesvese verene uymadan bekleriz, bekleriz; bu arada yüzümüze tutulan aynalarda kendimizi seyrederek, beğenmediğimiz ya da yeni farkına vardığımız hoş olmayan yanlarımızı düzeltme yoluna gireriz. Ayrıca şahsi ve dünyevi işlerimizle gereğinden fazla meşgulsek bazen durduruluruz da. Çünkü asıl hayrımıza olanı, zaman içinde gözümüzün önünden geçip gideni, belki de bir daha geri gelmeyecek olan nice hayırları kaçırmaktayız. İhtirassız, sakın, dikkatli, kimi zaman hızlı, kimi zaman yavaş ama her zaman O'na teslim bir yaşam istenir bizlerden; ayaklarımız gökte değil, yerde ve elbet ki gönlümüz dünyaları alacak kadar büyük. Çünkü **"Acele ve telâşla yapılan işin şerri, sakın, kararlı yapılan işin hayrından fazladır. Çünkü birinde düşünme payı yok, diğerinde oldukça çoktur. Birinde bastığınız yeri görmeyebilirsiniz, diğerinde basacağınız yeri seçebilirsiniz."**

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Yaradan'a inandığını söyleyenlerin çoğunda, O'na karşı gerçek saygı ve sevgi çok azdır. Yaradan, bütün konuşmalarının içinde vardır. Teşekkürlerinde vardır: "Allah'a şükür" derler. Başkasına teşekkür için de "Allah razı olsun" derler. Kızgınlıklarında vardır: "Allah belânı versin" derler. Dilenmelerinde vardır: "Allah ne muradın varsa versin!.. Veya Allah çocuğuna çoluğuna bağışlasın!.." derler. Küfürlerinde vardır, lânetlerinde vardır: "Allah seni dünyada süründürsün, ahirette de cehennem azabının en şiddetlisini versin" "Allahsız!.." "Cehennem ol, yıkıl karşımdan" derler... Emriniz başüstüne şaşkın kardeşler!..Herhalde Allah'ı kapınızdaki uşağınız sandınız. Siz emredeceksiniz, Allah da sizin emrinize göre, sevgisinden yarattığı ve eş sevgiyle sevdiği kullarına belâlar, cezalar yağdıracaktır öyle mi? O sizin uşağınız değildir. O sizin değil, aslında siz O'nun emrine tabisiniz. Siz O'nun emirlerine uymak zorundasınız.

Dr. Refet Kayserilioğlu

Allah Sizin Uşağınız Değildir...

Yaradan'ı iyi tanımak gerekir.

Şüphesiz O vardır, birdir, eşi ve benzeri yoktur. Her şeyi yoktan vareden, her şeyi yok edebilecek güçte olanıdır. O, kâinata düzenler kurmuştur. Bütün maddeler ve varlıklar O'nun kurduğu düzen içinde, kendilerine verilen görevi veya emri aynen uygularlar. Dünyamız, Güneş, yıldızlar, galaksiler, tüm kâinat O'nun koyduğu kanunlara uyarak hareket etmekte, dönmektedir. İnsan dışındaki canlılarda küçük bir bağımsızlık vardır, onlar da çizilen çerçeve içinde içgüdüsel davranışlarla yaşamlarını sürdürmektedirler.

İnsana gelince, üç yönden bağlı, bir yönden serbesttir. Serbest olduğu yön akli ve aklına bağlı hür iradesidir. İnsan aklını bilgilerle ve tecrübelerle geliştirdikçe hürriyeti (özgürlüğü) artar. Aklın gelişmesinde düşüncenin, sevginin ve gönlün yani ruh yönümüzün de etkisi büyüktür.

Yaradanimız her şeyi kendi sevgisinden yaratmıştır. Yani, Kendi Sevgi Enerjisini, maddelerin en son ve en küçük ünitesi olan "PARALOUS" dediğimiz, en küçük biriminin içine koymuştur. Böylece o en küçük birim Allah'ın Sevgi Enerjisinden oluşmuştur. Öyleyse her şeyin temelinde, temel yapısında O'nun Sevgi Enerjisi vardır. Bu sebepten Yaradan tüm âlemleri ve tüm varlıkları kendi sevgisinden, severek yaratmıştır. O halde, evrendeki tüm canlı ve cansız varlıklara Yaradan'ın sevgisi akıp gelmektedir. O sevgi enerjisi, görevini yaptıktan sonra kaynağına dönerken de, tüm varlıkların, emre ve düzenlere uyuşlarını bildiren sessiz şükürlerini O'na iletmektedir.

Akıl sahibi olarak yarattığı varlıklardan melekler, biz onlara "Parlak, Yüce Varlıklar" diyoruz. Allah'a sevgilerini ve şükürlerini bilinçli olarak sunmaktadır. O Yüce Parlak Varlıklar, Yaradan'ın

emrinden kıl kadar dışarı çıkmazlar, çıkamazlar, yaratılıştan öyledir. Görevlerini eksiksiz yaparlar. Bir tek insana ve diğer âlemlerdeki insana benzer varlıklara, yani gelişmeye açık bir akılla yaratılmış olanlara, O'nun emrinin dışına çıkabilme özgürlüğü tanınmıştır. Evet insan Yaratıcısının buyruklarına uymayabilir. Ama elbette bunun getireceği sonuçlara da katlanacaktır. Yani insan hata yapabilir, ama hatasının acısını da çekerek, doğru yolu kendi aklıyla bulmak zorundadır. İnsanın yolu bu sebepten zordur. Hata yapacak, hatasının acısını çekerek, o davranışın neden hata olduğunu anlayacak, yani acı bir tecrübe (deney) yaşamış olacak, o tecrübe onun aklını geliştirecektir. Akıl, deneyerek elde ettiği bu bilgiyi etrafıca düşünerek ruhuna benimsetecek. Ruh yapacağı yeni deneyde eski hatayı tekrar etmeyecek, daha dikkatli, daha bilgili davranacaktır. Böylece ruh tecrübeyi yapacak, akıl o tecrübelerin ürünü olan,

doğruluğu denenmiş o bilgiyi kabul edecek, eski bilgileriyle karşılaştırarak, vardığı doğru sonuçları, doğru bilgileri ruhuna benimsetecektir. Böylece insan, Ruh - Tecrübe - Akıl - Ruh zincirleme etkileşimi ile yükselecek, hatalardan tamamen kurtulacaktır.

Böyle bir yükselme, tekâmül (evrim) çok uzun bir zaman alır şüphesiz. Onun için Yaradan, insanlara, görevli Parlak Varlıklar aracılığı ile O'nun değişmeyen ana esaslarını bildiren bilgiler göndermiştir. Bu bilgiler, son peygambere kadar, insanlar arasından seçilen görevli elçilere u vahyedilmiştir. Görevli elçiler, aldıkları bu bilgileri insan kardeşlerine benimsetebilmek, kabul ettirebilmek için büyük uğraşlar vermişler, büyük sıkıntılara girmişlerdir. Geldiği devrin seviyesine ve ihtiyacına uygun olan o bilgileri benimseyen insanların hızla yükseldikleri görülmüştür. O bilgiler, onları benimseyenleri iyi insan, doğru insan,

kardeşlerini ve Yaradan'ını seven hayırlı insan yapmıştır. Yaradan'ın ana esaslarına uygun olan bu bilgiler insanlara merhaleler (aşamalar) aldırılmıştır. Zamanla bu bilgiler insanların elinde bozulmuş, yeni eklerle, insanların araya sokuşturduklarıyla tanınmaz hale gelmiş ve faydalı olması çok azalmıştır. O zaman Yaradan, yeni bir elçinin görevlendirilmesini, yeni devre uygun daha kapsamlı bilgilerin gönderilmesini emretmiştir. Böylece ard arda dinler oluşmuştur. Bunların günümüze kadar yaşayanları ortadadır: Brahmanizm, Budizm, Hinduizm, Musevilik, Hristiyanlık, Müslümanlık. Bunların her birisi zamanla çeşitli mezheplere ve tarikatlara bölünmüştür.

BUGÜN İNSAN ŞAŞKINDIR

Her din Allah'ı, kendi tekeline almak istemektedir. "O yalnız Musevilerin Allah'ı" diyenlerin yanında, "O

yalnız Hristiyanların Allah'ıdır" diyenler vardır. Hristiyanlar kendilerini daha ayrıcalıklı görmekte: "Allah öz oğlu olan Hz. İsa'yı Hristiyanlara gönderdi" demektedirler. Müslümanlarsa, Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olmadığını, O'nun oğlu, kızı, karısı olamayacağını söylemekte ve en son din, en gelişmiş din İslâm'dır demektedirler. "En yüksek bilgiler bizim dinimizin kitabı olan Kur'anda'dır. Ve Kur'an hiç bozulmadan, günümüze kadar gelmiştir. Elbette O âlemlerin Rabbidir ama yalnız Müslüman olanları korur, yalnız onları cennete koyacaktır" demektedirler. Halbuki Yaradan bütün dinlerin, bütün peygamberlerin, bütün din kitaplarının sahibidir ve O, tek Allah'tır. Dinler insanları yükseltmek için gönderilen bilgilerden oluşmuştur.

Yaradan insanların hangi dinden olduklarına bakmaz, hangi insanın yükseldiğine, tekâmül ettiğine, hangi insanın

iyi, doğru, çalışkan, bilgili ve sevgi dolu olduğuna bakar. Hangi insan yalandan, ikiyüzlülükten, çıkarıcılıktan kurtulmuş, hangisi benliğini, gururunu yenmiş, kızmaktan, kin ve nefret duymaktan sıyrılmış, kim gönlünü insan kardeşlerine ve Yaradan'ına sevgiyle açmış bunlara bakar. Gerçek üstünlük yapacakları yapmakla, bırakılacak, terkedilecek kötülükleri, eksiklikleri bırakmakla ve terk etmekle elde edebilir çünkü.

Dine bağlı olanlar böyle. Hiçbir dine bağlı olmayanlar ise çok daha kötü durumdadırlar. Nüfus cüzdanlarında şu dinden, bu dinden diye yazar, ama aslında onlar ne kendi dinlerinin kurallarını tanımakta, ne ruhu tanımakta, ne ölüm ötesi hayatı (Ahiret, spatyom hayatı) kabul etmekte, hattâ ne de Allah'a inanmaktadırlar. Onlar için yegâne değer, yaşadıkları hayat ve bu hayatlarını iyi geçirecek imkânlardır. Para, mal, mevki,

sağlık, güç, her çeşit imkânlar, onlar için değerli olanlardır. Onların içinde bazıları, iyi insan, üstün insan olmayı, gerçek insanlık olarak kabul ederler ve bunu teşvik ederler. Ama çoğunluk, "iyi insanlık" peşinde koşanları enayilikle suçluyor. Bu yazıda bu çeşit insanlardan fazla söz etmeyeceğim. Onların doğru yola, Yaradan'a doğru uzanan yola girebilmeleri için yeni bilgilere ihtiyaçları vardır. Dilerim o bilgileri bulurlar ve karanlıklara gitmekten kurtulurlar.

YARADAN'A SAYGI ŞARTTIR

Yaradan'a inandığını söyleyenlerin çoğunda, O'na karşı gerçek saygı ve sevgi çok azdır. Yaradan, bütün konuşmalarının içinde vardır. Teşekkürlerinde vardır: "Allah'a şükür" derler. Başkasına teşekkür için de "Allah razı olsun" derler. Kızgınlıklarında vardır: "Allah belânı versin" derler. Dilenmelerinde vardır: "Allah ne muradın varsa

versin!.. Veya Allah çocuğuna çoluğuna bağışlasın!.." derler. Küfürlerinde vardır, lânetlerinde vardır: "Allah seni dünyada süründürsün, ahirette de cehennem azabının en şiddetlisini versin" "Allahsız!.." "Cehennem ol, yıkıl karşımdan" derler..

Emriniz başüstüne şaşkın kardeşler!.. Herhalde Allah'ı kapınızdaki uşağınız sandınız. Siz emredeceksiniz, Allah da sizin emrinize göre, sevgisinden yarattığı ve eş sevgiyle sevdiği kullarına belâlar, cezalar yağdıracaktır öyle mi? O sizin uşağınız değildir. O sizin değil, aslında siz O'nun emrine tabisiniz. Siz O'nun emirlerine uymak zorundasınız. O sizin Cehennem Zebaniniz hiç değildir. Siz "At şu keratayı cehenneme" diyeceksiniz, O da sizin emrinize uyarak insanları cehennemde kebab yapacak. Bu tarz sözler, bu tarz düşünceler, zavalı, bilgisiz insanların hezeyanlarından, sayıkla-

malarından başka nedir? Allah'la bu kadar laubali olmak, bu derece saygısız olmak gerçekten çok ayıp ve günâhtır.

Bu şaşkınlığın temelinde, şüphesiz O'nu iyi tanınamamak, O'nu karşılıksız sevmemek, O'na duyulması gereken büyük saygıyı duymamak yatar. Bu şaşkınlığın temelinde ise, Allah'ı yalnız kendi malı saymak, yalnız kendi dininin Allah'ı sanmak, yalnız kendi isteklerini gerçekleştiren olarak görmek yatmaktadır. O'nu, en yakını, can dostu olarak benimsemek elbette güzeldir. Ama O'nun yalnız kendinin değil, tüm insanların Rabbi olduğunu hiç unutmamak şartıyla. O'ndan hiç bir kulu için belâ veya ceza dilenmez. Çünkü aslında o belâ ve ceza dağıtıcısı değildir, insanların başına gelen sıkıntılar veya belâlar, kendi kötülüklerinin veya yanlışların kendilerine dönmesidir. Yani herkes ne ekerse onu biçer. Bu değişmez bir ilâhî kanundur. İyilik yapan iyilik bulur,

kötülük yapan da kötülük bulur. Yani kötülüğü Allah veriyor değil, o kendisi çağırıyor. İyiliği de, yaptığı iyiliklerle kendisi hak ediyor. O elbette büyük yük bağışlayıcı ve büyük eğitici olarak, bazen cezaları bağışlıyor veya erteliyor. Ama ancak, insan hatasını görmüşse, ondan çok pişman olmuşsa, bir daha yapmayacağına kesin söz veriyorsa olur bu. Yoksa kötülüğü yapmakta devam et, sonra "Allah bağışlar" diyerek, kendini ele alma. Olmaz öyle şey.

O'nu iyi tanımak, her yönüyle tanımak ve sevmek gerekir. Tam tanımadan gerçek ve büyük sevmek olamaz, zaten O'nun bizden bir şey almaya hiç ihtiyacı yoktur. Her şeyimizi veren O'dur çünkü. O, yalnızca arınmış gönülümüzden gelecek temiz ve gerçek sevgiyi, saygılı sevgiyi ister. Bir de, bizim yükselmemizi, arınmamızı ve insan kardeşlerimizle birliğe ulaşmamızı ister. Ama bu isteği yine bizim hayrımızdır. O bizi

sevdiği için yükseldiğimizi gördükçe mutlu olur. "Ve O'na olan borcumuzu birbirimize iyi yaptıklarımızla ve iyi verdiklerimizle öderiz."

O'na, samimiyetimizin ifadesi olarak, "Rabb'im" derken, âlemlerin Rabbi olduğunu hiç unutmamamız, kendi tekelimizde gibi görmememiz gerekir. O hepimizin "Rabbi"dir Tüm insanların, tüm varlıkların, tüm evrenin (Kâinatın) Rabbidir, O...

O'nun önünde küçüklüğümüzü bilerek eğilmemiz, saygımızı, sevgimizi ve şükürümüzü küçülerek, saygıyla sunmamız gerekir. O'ndan bir şey dilerken, "Şunu yap!.." "Bunu ver!.." diyerek emreder gibi söylenmez. O Bizi Sevgisinden Vareden'den bir şey isterken, yani dua ederken, saygıyla ve küçülerek: "Yaradanım, yüceler yücesi Rabbinim, şöyle bir derdim veya şöyle bir sıkıntım var. Senden yardım diliyorum, lütfen rica ediyorum. Sana sığındım,

Hayrına sığındım, yanlış yapıyorsam beni bağışla. Takdir ve karar senindir, Yüce Yaradanım... " demek en güzeldir. İsteddiğiniz, dilediğiniz şey, sizin hayrınıza ise, yükselmenize katkıda bulunacaksa mutlaka olur.

Duanı veya dileğiniz hayrınıza değilse, sizi geriletecekse, sizi pasifliğe, tembelliğe itecekse olmaz. Her şeyi Allah'tan isteyecekseniz, her şeyi sizin adınıza O yapacaksa size neden akıl verilmiş?! Neden sizin çabanızı, gayretinizi, bilginizi, sevginizi artırmanız istenmiş?! Bizim yapacaklarımızı biz yaparsak, kazanacaklarımız bizim çabamızla, her sıkıntıya göğüs gerekerek olursa, onlar bizim gerçek malımız olur. Bazı güçler, bilgiler veya maddi şeyler bize hediye olarak verilse, onlar asla bizim öz malımız olamaz. Bir uçtan gelir, bir uçtan gider. Bunun açık örneği, hiç çalışmamış, çaba harcamamış bir insana büyük bir miras kalıverince, tüm malı, mülkü,

parayı savurur, kısa sürede harcar bitirir. Onları üretme, büyütmeye yoluna gidemez. Onlara "Mirasyedi" derler bilirsiniz. Bolca harcarlar, sağa sola savururlar, sonra sefaletle sürüklenirler.

O, bizim yükselmimizi, üstün insan olmamızı istiyor. Öyleyse biz O'nun bizden istediklerini en iyi şekilde yapmak için bütün varlığımızla çabada olacağız. Kendi yapmamız gerekenleri başkalarından, hele Yaradan'dan asla istemeyeceğiz. Tembellik, gayretsizlik asla affedilmez. Tekâmülümüz yalnız kendi çabamızla olur. Her çeşit kazancımız kendi çabamızla olur.

O, Dünyayı ve burada ki tüm şartları insanlara iyi bir tekâmül ortamı olsun diye yaratmış, görevli kullarına hazırlamıştır. Bizim bu büyük lütfü iyice anlayarak ve O'na gönülden şükredersek dünya tekâmülünü en iyi şekilde tamamlayabiliriz. Ve O yüceler yücesine saygıyla

söz vermemiz gerekmektedir. Demeliyiz ki:

"Yüce Varedenimiz, Yüce Sevgilimiz, en güzel tekâmül ortamı olarak hazırladığın Dünya'mızda hem ben en iyi şekilde yükseleceğim, üstün insan olacağım, hem de tüm insan kardeşlerimin yükselmelerine katkıda bulunacağım. Dünyanın kirlenmesine, bozulmasına, doğal dengelerin yıkılmasına yol açacak yanlışlara engel olmaya çalışacağım. Aşırı üreyerek, dünyanın imkânlarının kısa sürede tüketilmesine engel olmaya çalışacağım. Dünyanın bizden sonra gelecek nesillere, tekrar geleceksek yine bize, iyi bir ortam olarak kalmasını sağlayacağım. Bu yönlerde ömür boyu çaba içinde olacağım. Sana saygılarımı, sevgilerimi ve sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. "

Bunları, böylece gönülden söyleyebildiğiniz anda, gönülünüzdeki hafifliğe ve sevince bir bakınız. Ne büyüktür, ne derindir...

Gülyüzlülerden İbretler: 55

Hüzün Yılında En Büyük Ödül!..

Ahmet Kayseriliolu, Psikolog

CEBRAİL İLE BİRLİKTE RABBE YOLCULUK

Her zor anında ona yardım ve destek sağlayan sevgili karısı Hatice'nin ve Mekke Reisi amcası Ebu Talip'in peşe ölmesi, peygamberi can evinden vurmıştu. Hemen arkasından Taif'den

kan-revan içinde kovulması, o hüzün yılının acısına yeni bir acı eklemişti. İmdadına yetişecek, her zamanki gibi yine Yüce Rabbi olacaktı. Hem de dünyada bir insanın yaşayabileceği en muhteşem, en akıl almaz bir olayla, ödüllerin en büyüğü ile!.. Öyle bir ödül ki, geceleyin önce yüce melek Cebrail

tarafından kalbi ve gönlü yıkanıyor. Sonra onun kılavuzluğu ve yol göstermesi ile Mekke ile Kudüs arasındaki bir aylık yolu çabucak aşılıyorlar ve daha sonra da bir uzay aracıyla olsa gerek iç içe evrenleri aşıp 7 göğü birlikte dolaşıyorlar. 7 göğün sınırına, Sidretü'l Müntheha'ya varınca ise Cebrail: "Benim iznim buraya kadar" diyor ve Peygamberi Âlemlerin Rabbi'nin hüküm ve kabul yeri olan Arş-ı âlâya tek başına gönderiyor. Rabbinden öğrenmesi gereken yüce gerçekleri aldıktan sonra Cebrail'le ayrıldığı yerde buluşup birlikte tekrar Mekke'ye dönüyorlar.

Bir tek geceye sığdırılıveren bu emsâlsiz Miraç olayını, hiç vakit geçirmeden hemen sabahında yakınlarına anlatmaya başlayan Hz. Muhammed'i, "Aman bunu başkalarıyla paylaşma" diye uyarıyorlar. Onları, "Hem de bütün Mekkelilerle paylaşacağım" diye cevaplıyor ve paylaşıyor da.

Putperestlerin arayıp bulamadıkları bir büyük fırsat bu. Yıldırım hızıyla kulaktan kulağa alaylar ve kakkahalarla anlatılıyor da anlatılıyor. Peygamber onlara Kudüs yolu boyunca gördüğü Mekkeliler'in deve kervanlarına ait çok detaylı bilgiler veriyor ama dinleyen kim?!.. Bazı inançlı kimseleri bile yoldan çıkararak bu serüven Ebubekir'e de yetiştirilince cevabı tek bir cümle oluyor: "Muhammed söylemişse doğrudur." Ve o zamandan sonra Peygamber onu "sıddiyk" diye anmaya başlıyor.

Düşünebiliyor musunuz, 1400 yıl önce Arabistan'ın ortasında! Ne fizik

ne astronomi ne kuantum bilgileri var ortalıkta. En azından ışık hızının 1 saniyede Dünyayı 7.5 defa dolaşacağını bilseler, belki de Cebrail ile bu hıza ulaşıp aşılmaz yolları aşılar diyecekler. Ufolar'dan parapsikolojik bilgilerden, apor, tayyî mekân, astral seyahat ve bizlerin Uzay Yolu dizilerinde seyrettiğimiz ışınlanma olaylarından da haberleri yok kuşkusuz. Peygamber ne söylerse söylesin, "hayallerini gerçek mi sanıyor, rahatsızlandı mı acaba" diye düşünüyor bazı sevenleri bile!..

Ne var ki, gençliğinde tek bir şiiri bile olmayan Peygamberin, vahiyle muhteşem bir edebiyat ve hikmetli sözlerle getirdiği bilgilere; âlemleri yaratan yüce Rabbin gücüne ve kudretine inanan Ebubekir gibi gerçek müslümanlar yollarından bir milim sapmıyorlar. Ama iman henüz gönüllerine inmemiş olanlar için tam bir sınav oluyor Peygamberin Miraç olayı.

HADİSLERDE BİRBİRİNİ TUTMAYAN İFADELER

Birazdan Kuran'dan Miraç âyetlerini aktaracağım. Ama hadislere genel bilgiler dışında hemen hiç değinmeyeceğim. Kitaplar bunlarla sayfalar boyu dopdolu. Peygamber'den 250 yıl kadar sonra derlenip toplanmış Hadis kitaplarında bu çok detaylı bilgiler, nesilden nesile nasıl dosdoğru aktarılmış olabilir ki?!.. Miraçta yaşananlar hakkında birbirini tutmayan ifadelerin yanısıra, zaman zaman Peygamber Allah ile yüz yüze görüştü gibi Kuran'a aykırı sözler bile var. Ayrıca o kadar uzun anlatımlar,

süslemeler ve eklemeler var ki... Örneğin 50 vakit diye emredilmiş namazın 5 vakte indirilmesi için Peygamberin Yaradan'a tekrar tekrar gidiş gelişleri gibi aklımıza sığmayan anlatımlarla dolu hadisler.

Miraç olayının oluş tarihiyle ilgili bir-birini tutmayan hadisler de var. Hicretten hemen önceki iki yılda Peygamberin hac mevsimlerinde Medinelilerle uzun görüşme ve anlaşmaları oldu. Böylece Medine adım adım müslümanlaşmaya başladı. Eğer Miraç bu yıllarda gerçekleşip ilan edilseydi, inanca yeni adım atmış Medinelileri kim müslümanlığa ısındırabilirdi? Mekke'deki inançlı Müslümanları bile yoldan çıkararak bu anlatımlar Medinelilere neler yapmazdı? İnanç daha doğmadan ölmeye mahkûm edilmez miydi?

Bu nedenle en zor yılında Peygamberin desteklenmesi, hem de geçen zaman içinde eski olayların küllenip üstünün örtülmesi için Miraçın hicretten 4 yıl önceki hüznü yılında gerçekleştiği kanısındayım. Bir gece içinde olup biten Kudüs seyahati ve Miraç ile ilgili Kuran âyetlerini inceledikten sonra Bizim Celselerimiz'den aktaracağım bilgiler zihinlerimizi daha da çok aydınlatacaktır.

MİRACLA İLGİLİ ÂYETLER

*** Kulunu âyetlerimizden (doğa kanunlarından) bir bölümünü kendisine gösterelim diye bir gece, Mescidi Haram'dan, çevresini kutsal kıldığımız*

Mescidi Aksa'ya götüren (Allah) her türlü eksiklikten uzaktır. Şüphesiz O her şeyi işiten, her şeyi bilendir. (17/1)

*** Arkadaşınız ne sapıtı ne de azıttı. O keyif arzusuna göre konuşmaz. O, kendisine vahyedilenden başka bir şey değildir. Ona bunu müthiş kuvvetleri olan biri (Cebrail) öğretti; üstün akla sahip (olan melek). Doğruldu (gerçek melek şeklinde görüldü), kendisi yüksek ufukta iken. (53/2-7)*

*** Onun gözü ile gördüğünü gönül yalanlamadı. Onun gördüğü üzerinde onunla tartışıyor musunuz? Andolsun onu bir kez daha gördü Sidretü'l Müntehada, ki barınılacak cennet onun yanındadır. Sidreyi kaplayan kaplamıştı (onu kaplayan şeyin içyüzünü akıllar anlayamaz). (Muhammedin) gözü şaşmadı ve sınırı aşmadı. Andolsun Rabbinin âyetlerinden en büyüğünü gördü. (53/11-18)*

Mekke'den Kudüs'e olan seyahatlerinde ziyaret ettikleri Mescidi Aksa, Romalılar tarafından İsa'dan 70 yıl sonra yıkılıp tek duvarı kalan Süleyman Mabedi ve çevresindeki kutsal yerlerdi. Sonradan Müslümanlar tarafından inşa edilip Mescidi Aksa diye isimlendirilen şimdiki mabed değildi.

Miraçta Hz. Muhammed'e yol gösteren Cebrail esas kendi şeklinde olmayıp bir insan kılığındaydı. Hira mağarasında ilk karşılaştığında iken de öyle idi. Peygamberliğinin ileriki yıllarında halk arasına insan kılığına bürünüp Peygambere sorular yönelttiği

bile olmuştu birkaç defa. Hira mağarasında kendisine Peygamberlik görevini bildirip ayrıldıktan hemen sonra, Hz. Muhammed kendine gelip dışarı çıktığında ikinci bir şok yaşamıştı. Çünkü ufku boydan boya kaplayan Cebrail şimdi esas kılığıyla görünmüştü ona. Miraçta Sidretü'l Müntehada Cebrail'i insan kılığında bırakmış kendisi Yaradan'ın yanına tek başına vardığında Rabbinden o zamana kadar sadece sabah ve akşam kıldıkları namazın tamamını almıştı. Ve belki de nice sırlar öğrenmişti Yaradan'ın'dan. Dönüşünde yine o en uç noktaya vardığında Cebrail'i ikinci defa esas kılığında ikinci defa görmüştü.

Ancak Kuran'da Miraçta yaşananlar konusunda daha fazla bir bilgi yok. Onları hadislerden öğreniyoruz. Önceki peygamberlerle buluşup görüşmeleri, Sidreyi kaplayan akıl almaz boyutlardaki ağacı görmesi, cennet ve cehennemdeki gözlemleri hadislerde detaylı olarak anlatılıyor. Cehennem sakinlerine azap getirdiği için, lânetlenmiş diye anılan ağacı ise İsrâ suresi 60. âyetten öğreniyoruz.

Aslında bütün bunları yaşayan bir peygamberin anlatacağı neler neler vardır. Ama hangi kelimeler, hangi lisan bunları anlatmaya yeterli ve hangi yeryüzü insanı bunu kavramaya yetenekli? Rabbinin âyetleri yani kudreti ile yarattığı bu varlık âlemi Peygambere yaşatılarak gösteriliyor. Peygamberde bunları sindirecek ruh yüceliği olduğundan, gözüyle görüp aklı ile yorumladıklarını, gönlüyle de

onayladığı Kuran'da birçok âyette övgüyle dile getiriliyor.

MİRACLA DOLAYLI OLARAK İLGİLİ ÂYETLER

*** Ey cinler ve insanlar topluluğu göklerin ve yerin sınırlarından geçip gitmeye gücünüz yeterse, geçip gidin ancak kudretle geçebilirsiniz. (55/33)*

Bu âyetten âlemlerin Rabbinden bir güç, bir kudret almadan Dünyanın da içinde olduğu evrenin ve 7 göğün sınırlarını aşip geçemeyeceğimizi anlıyorum. Çağımızın fizik ve astronomi bilgileri ışığında bu âyeti yorumlarsak aslında içinde çok büyük bir müjde görürüz. Çünkü iç içe evrenleri de 7 göğü de aşip geçebilmek için ışık hızının çok çok üstünde bir hızımızın olması gerekir. Âyette Yaradan'dan öğrenebileceğimiz bir kudretle geçebilirsiniz dendiğine göre Allahın kanununda çok büyük hızlara erişebilme imkânımızın mevcut olduğu ortaya konmaktadır.

*** (Saba melikesi Belkıs'ın elçisi gittikten sonra Süleyman peygamber danışmanlarını topladı)*

"Ey ileri gelenler" dedi "onlar bana boyun eğip gelmeden önce hanginiz bana onun tahtını getirebilir?" Cinlerden bir ifrit: "Ben onu sana sen yerinden kalkmadan getiririm. Şüphesiz ben bunu yapabilecek güçteyim, güvenilirim" dedi. Yanında kitaptan bir ilim bulunan kimse de: "Ben onu sana gözünü kırpmadan getiririm" dedi. (Süleyman) tahtı yanında yerleşmiş

görünce: "Bu Rabbimin ihsan ve ikramındandır. Şükür mü edeceğim yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak istiyor" dedi. (27/38-40)

Bu âyetlerden âlemlerin Rabbinin nice güçleri ve kudretlerini bazı kullarıyla paylaştığını anlamaktayız. Melike'nin koskoca tahtının Yemen'den Kudüs'e göz açıp kapayıncaya kadar bir anda getirilivermesi, Mekke'den Kudüs'e bir gece içinde gitmenin de imkân dahilinde olduğunu bizlere kanıtlamaktadır. Parapsikolojik olayları incelemiş olanlar apor gibi, ışınlanma gibi yer ve zamanı olağanüstü bir güçle aşmanın Tanrı'nın kanunları içinde yer aldığını deneysel olarak bilirler. Nitekim 1882'de Londra'da bilimsel uzmanlığın değişik alanlarında zirvelerde dolaşanlar ruhsal araştırmalar için dernekler kurup yıllar boyunca nice parapsikolojik deneyler yapıp, yayınlayıp bu olayların doğru olduğunu onayladılar.

*** Allah bir insanla vahiyle veya bir perde arkasından, ya da bir elçi (melek) gönderip izniyle ona dilediğini vahiy ettirmesi dışında başka bir yolla konuşmaz. (42/51)*

Bu âyette hiçbir insanın Yaradan ile yüz yüze konuşmadığı çok açık ortaya konuyor.

BİZİM CELSELERİMİZ'DEN MİRACLA İLGİLİ ALINTILAR

Bazı peygamberlerin O'nun yanına varıp yüz yüze değil, bir perde arkasından O'nunla görüşmeleri olmuştur tarih boyunca. Bizim Celselerimiz'de bunlar-

dan birkaçının O'nun yanına vardıklarında aldıkları mesajlar dile getirilmiştir. Konumuz bu mesajlar olmadığından sadece hangi yerlerden geçerek O'na ulaşıldığıyla ilgili bir tek alıntı yapacağım.

Biliyorsunuz Kuran'da Nisa suresi 157. âyette çarmıhta ölenin Hz. İsa olmayıp bir benzerinin olduğu anlatılır. 158. âyette Hz. İsa'nın Allah tarafından kendisine yükseltildiği, 159. âyette ise onun tekrar aramıza geleceğinden söz edilir. Hz. İsa'nın Yaradan'a yükselişinde Sidretü'l Münteha'dan, yani varlık âleminin en son noktasından nasıl geçtiği şöyle anlatılır:

“O gülyüzlülerden biri, birgün, şimdi sizin üzerinde rahatça dolaştığınız yerde işi bitince yola çıktı kendisini Sevgisinden Vareden, O Erişilmez Olan'ın yanına doğru... Yedi yerden geçti, yedi rengi aştı, sizin hayrınıza, O Erişilmez Olan'a ulaştı.”

Miraçla ilgili bir başka alıntı:

“İnsan, beden, mutlak yıkanacaktır, O'nun öz ışığından, O'nun yanına varmadan.. Çünkü siz buradan O'na, ancak sevgi götürebilirsiniz... Kötülük, çirkinlik, yaramazlık burada kalacaktır. Kir ve yıkanmamış olan, O'nun yanına varamayacağından, kirliyseniz, kiriniz sizi mutlak geri alacaktır, tekrar yıkanıp varabilmeniz için. İnsan, Kırmızıyı ve Yeşili ve onun gerçek hayrını biliyorsa, O'nun ışığı ile yıkanabilmesini öğrenmiş demektir. O sizi temizliğinizle ve götüreceğiniz sevgi ile bekliyor.”

Celsede onun yanına varmadan bedeninin de O'nun öz ışığıyla yıkanacağından söz ediliyor. Yani Miraç sadece ruhsal bir yükseliş değil bedensel olarak da O'nun yanına varmaktır. Cebrail'in Miraca çıkmadan önce Hz. Muhammed'in kalbini ve gönlünü yıkaması da bu nedenle olsa gerek.

IŞIK HIZI KAPLUMBAĞA HIZI GİBİ

Ufolar'ın Dünyamızı ziyaretleri, ya da ilerde insanların uzayda nereye kadar varabilecekleri konusunda şu anda bilim adamları çok karamsarlar. Saniyede Dünyamızı 7.5 defa dolaşan ışık hızına bile ulaşsak en yakın yıldızda 3,5 yılda varabiliriz. İçinde olduğumuz Samanyolu Galaksisini ışık hızıyla bir uçtan bir uca ancak 100.000 yılda aşabiliriz. Ve böyle milyarlarca galaksi var evrenimizde. Neredeyse Güneş Sistemine hapsedilmiş gibiyiz. Bunların ışığında Miraç olayı nasıl gerçekleşmiş olabilir ki diye kuşku-lanan bilim adamlarına haksız diyebilir miyiz?

Bizim Celselerimizde bu konuda çok büyük bir müjde var. Çünkü en küçük olanın yani tüm maddelerin temelini teşkil eden zerrelere, atomun içindeki elektronların bile milyonlarca daha küçüğü olduğu ifade edildikten sonra, zerrelere hızı yanında ışık hızının âlemlerde kaplumbağa hızı gibi kalacağı

bildirilmektedir. Bu durumda maddeye onu oluşturan zerrelere hızını kazandırabilirsek aşılmaz yollar aşılar. Miraç ile O'nun yanına bile varılabilir. Kuşkusuz ki bu ancak O'nun kudretinden bir bilgi ile Cebrail gibi yüce meleklerin kılavuzluğu ile olabilir. Ve son olarak Bizim Celselerimiz'den bir Miraç kandili gecesinde alınan kısa bir mesajı paylaşmak istiyorum. Hz. Muhammed'in o gece Tanrı sırlarından ne kadar çok şey aldığı bize kısaca şöyle anlatılmıştı:

“Ve biz size birgün her şeyin o gecenin içinde olduğunu söylemiştik ya... İşte öyledir gerçekten. O'nun yanına, katına varan gülyüzlü, her şeyi o gecenin içinde almıştır.”

Yöntemli Düşünce İçin Adres: DESCARTES

Güngör Özyiğit, Psikolog

"İnsan ruhu tanrısal bir şeylere sahiptir" Descartes

Yeniçağ akılcılığının ve modern felsefenin kurucusu olan Fransız Descartes, aynı zamanda büyük bir matematikçidir. Cebrin geometriye uygulanması demek olan analitik geometriyi o kurmuştur.

Ona göre gerçeğe varmanın yolu matematiğin yöntemidir. Bu da analiz ve senteze dayanır. Analiz, matematiğin konuları olan sayıları son elemanlarına kadar bölmek, sentez ise sonra bunları yeniden birleştirmektir. O nedenle matematik bilgi, açık ve seçiktir. Ve o yüzden matematik yöntemi ile apaçık bilgilere ulaşılır. Apaçık bilgilerden mantık yoluyla başka hakikatlere varılabilir. Ona göre üç türlü fikir vardır:

1. Yaradılıştan varolan fikir
2. Dıştan durumlar yoluyla gelen fikirler
3. Zihnin kendi içinde türettiği fikirler.

Descartes'e göre bilgi edinme yolunda zihnin iki temel işlevi vardır: Sezgi ve tümdengelim. Tümevarım olarak koyduğu saymayı da yardımcı yöntem olarak benimser.

DÜŞÜNÜYORUM, ÖYLEYSE VARIM

Sezgi; bir anlık bir kavrayış içinde apaçık, kesin bilgiye ulaşır. Bu bilgiden matematik çıkarım yoluyla yeni bilgilere götüren tümdengelimdir.

Descartes, kuşkudan yola çıkar. Kuşkuyu gerçeğe varmada araç olarak kullanır. Felsefesini sağlam bir temele oturtmak için, kuşku duyabileceği her şeyden kuşkulandır. Ama kuşkulananmış olduğundan kuşku duymaz. Kuşkulananın bir yerde akli çalıştırmak ve düşünmek olduğunu anlar. Böylece kuşkulanan, düşünen bir "Ben" olduğu gerçeğini apaçık bir şekilde kavrar.

Ve bunu formüle eder: "Düşünüyorum; öyleyse varım = Cogito ergo sum." Descartes'e göre bu önerme apaçık bir bilgidir ve bütün diğer bilgiler bundan çıkarılabilir. Sonra da bu önermeden Tanrı'nın varlığını türetir. Çünkü bizde varolan Tanrı kavramı, duyularımızla algıladığımız nesnelere bize gelmiş olamaz Zira Tanrı, sonsuz, sınırsız, yetkin (mükemmel) en gerçek varlıktır. Oysa algıladığımız nesnelere böyle bir yetkinlikte değildirlir.

Ayrıca biz, kendimiz de sonlu ve yetkinlikten yoksun olduğumuza göre, Tanrı kavramı ne nesnelere ne de bizden doğmuştur. Öyleyse Tanrı varolduğu için, bizim ruhumuzda da Tanrı kavramı vardır. Doğuştan varolan fikirler Tanrı fikrinden başka aritmetiğin sayıları, geometrinin çizimleri, mantığın ve metafiziğin kavramları için de geçerlidir.

Biz kendimizin nedeni değiliz, nedeni-miz Tanrı'dır. Tanrı'nın varlığı ben'le görünür ama ben'in varlığını da, nesnelere dünyasının varlığını da sağlayan O'dur. Bu dünyada her şey sınırlı ve eksiklidir. Sınırsızlık ve eksiksizlik sadece Tanrı'ya özgüdür.

Böylece doğru bilgi edinme gücü olan, kuşkulanan ve düşünen ben'in Tanrı temeline dayandığı görülür. Bu değişmez ve sarsılmaz temel doğru bilginin de sarsılmaz kaynağı olarak vardır. Demek ki doğru bilginin doğuş yeri ben'de olsa da, bu ben sınırsız ve tam yetkin bir temele oturtulmadıkça bilgilerin doğruluğuna

güvenilemez. ("Bilgi O'ndadır ve O'dur onu sizde vareden" Bizim Celselerimiz)

Tanrı'yı düşüncelerimizde arayabiliriz. Ne var ki, O'nu bize bulduran içimizdeki doğal ışık'tır Descartes'a göre. Doğruyu aydınlıkta gösteren bir ışık gibidir o. Tanrısal kaynaklı aklımızın kavrayabilme gücüdür. Ona keskinleşmiş akıl diyebiliriz. Tanrı'nın bize verdiği bir yetidir. Aklın en incelmış yanındır. (Akılla bir olmuş gönül de denebilir.)

Üçüncü aşamada Descartes, dış dünyanın, nesnelere varlığını kanıtlar. Yine ruhumuzda bir dış dünya fikri vardır. Tanrı yetkin bir varlık olarak bizi kandırmış olamayacağından, bizdeki bu kavrama karşılık olarak da bir dış dünya vardır.

DOĞRU DÜŞÜNMENİN İLKELERİ

Descartes yeniçağ insanına kuşkulandırdığı düşünmesini, aklını kullanma cesaretini göstermesini önerir. Ve akılcı yolu izleyerek, matematiğin tümdengelim yöntemini uygulayarak bir gerçektan diğer gerçekleri türetir. Onun tek başına arayıp bulduğu ve bize sunduğu yöntemin genel ilkeleri şunlar:

1. Apaçıklık Kuralı: Doğruluğunu apaçık bilmediğim hiç bir şeyi doğru bellememek.
2. Analiz Kuralı: Güçlükleri yenmek için bütünü parçalara ayırmak
3. Sentez Kuralı: Akıllı düzenli bir şekilde işleterek, yalın gerçeklerden başlayıp, derece derece daha bileşik bilgilere varmak.

4. Kontrol Kuralı: Hiç bir şeyi unutup es geçmediğine emin olmak için saymak, kontrol etmek. Bir şekilde parçalardan bütüne giderek tümevarım uygulamak. Descartes'ın yeniçağ insanına önerdiği, güvenceli yeni düşünme biçimi bu. Onu, o çağda şaha kalkan bilimsel devrimin bir filozofu olarak nitelemek gerekir.

FELSEFEYE YÖNELİK BİR YAŞAM

Hegel'in "Modern felsefenin kurucusu" dediği, Leibniz'in "Hep söyledim, Descartes'çı felsefe doğru bilgiye geçiş yeridir; bu yerden geçmeden doğruya varmak zordur" diye övdüğü Descartes 1596'da Fransa'nın La Haye şehrinde doğar. Bir yıl sonra annesi ölür. Zayıf ve hastalıklı bir çocukluk geçirir. Yirmi yaşına kadar kuru öksürük yakasını bırakmaz. Onu o zaman gören doktorlar genç yaşında öleceğini öngörürler. Bedeni hastalıklı olmasına karşın, zihni zehir gibi çalışır. Çocukken her şeyi nedenini, niçinini sormasından dolayı babası onu "Küçük filozof" diye çağırır. 12 yaşında Cizvit Kolejinde verilir. Orada Yunanca, Latince, fen dersleri ve felsefe öğrenir.

"Yunanca ve Latince bilmek iyi ve saygın bir hüner, bunda kuşku yok ama ikisi de zahmetli" der. Ancak klasik metinleri anlamak için, okulda öğretilen dillerin gerekli olduğunu belirtir. Ve "iyi kitapları okumanın geçmiş yüzyılların en seçkin insanlarıyla sohbet etmeye benzediğini" söyler. Felsefe hakkındaki yorumu da şudur: "Felsefe her şey hakkında akla uygun konuşmanın ve daha az oku-

muşları kendine hayran bırakmanın yolunu gösterir."

Daha sonraları Hukuk okur. Onu da yarıda bırakır. Varlıklı bir aileden oluşu, ona yaşamına istediği gibi yön verme olanağını sunar. Okulda öğretilenler konusunda karamsardır: "Öğrenim sürecini tamamladığımda, kendimi o kadar çok kuşku ve hatayla alt edilmiş buldum ki, bilgisizliğimin giderek farkına varmak dışında, öğrenimimden hiç bir şey kazanmamış gibiydim."

O da her genç gibi yaşamının bir evresinde "Yaşamda hangi yoldan gideceğim?" diye sorar kendine. Ve meslekleri gözden geçirip eleyerek, kendine en uygun olanı bulmaya çalışır: "Bu yaşamda insanlara uygun olan çeşitli meslekleri gözden geçirmeye ve en iyisini seçip çalışmaya karar verdim. Hiç biri bana çekici gelmedi. Bunun üzerine çoktandır yaptığım işe, yani ömrümü aklımı geliştirmeye adayarak, kendim için öngördüğüm yöntemi denemeye koyuldum. Yani hakikati keşfetmek için elimden geldiğince ilerlemeye devam etmekten daha iyi bir şey yapamayacağımı düşündüm." Öylece yaşamayı felsefe yapmaya eş tutarak şöyle der: "Eğer insan felsefe yapmadan yaşamak isterse, bunun anlamı o kimsenin gözlerini açmayı düşünmeden kapalı tutmasıdır."

Filozof olmaya soyunanların da ne yapması gerektiğini belirtir: "İlkin gerçekten filozof olmak isteyen kişi, yaşamında bir kere kendi üstüne katlanmak ve kendi içinde o zamana kadar benimsenmiş bütün

bilgileri yıkmak yeniden kurmaktır zorunludur."

O, otuzlu yaşlarda o güne dek kendisine öğretilen ve doğru diye belletilen her şeyden kuşkulananarak hepsini yeniden gözden geçirir. Ve gerçeği bulana dek kendine eğreti bir ahlâk taslağı hazırlayarak iyi yaşamak için gereken erdemini geçici ilkelerini şöylece sıralar:

1. Dine, yasalara, göreneklere, akıllı insanların uyguladıkları aşırılıktan uzak, ölçülere uygun yaşamak
2. İşlerimde doğru kanılara varmak ve vardığım kanıların üzerinde titizlikle durmak
3. Düşüncelerimden başka hiç bir şeyin elimde olmadığını bilerek, dünyanın düzeninden çok kendi isteklerimizi değiştirmeye, talihten çok, kendini yenmeye çalışmak.
4. Yaptığım işi başkalarının yaptıkları işlerle ölçerek değerlendirmek. Analitik geometri metoduyla aklını işletmenin yapacağım en iyi iş olduğunu bilmek.

Ona göre insan bu kurallara uymakla iyi yaşamayı başarmış olur. Bunlar insanı beden ve ruh sağlığı içinde gerçek mutluluğa erdirecek olan bilgeliğe hazırlar. Çünkü mutluluk bilgeliktedir. Bilgelige ise felsefe, inceden inceye düşünerek varılır.

MUTLULUK YOLU

İnsanın yaşamının amacı mutluluğa ermektir. Mutluluk için, iyi ve doğru yaşamın bilgisini edinmek gerekir. Bu bilgi-

leri bize felsefe verecektir. Descartes, Bohemya Prensesi Elizabeth'e yazdığı bir mektupta, ona odaklanması gereken dört hakikati sıralayarak Seneca'nın ahlâk görüşünü özetler.

1. Tanrı her şeyi denetler
2. İnsan ruhu beden olmadan da varlığını sürdürür ve bedenden daha soyludur.
3. Uçsuz bucaksız bir evrende insanlar küçüklüklerini bilmelidir.
4. Her birimiz farklı kişiler olsak da, belli bir kişinin çıkarlarını değil, birer parçası olduğumuz bütünün çıkarlarını gözetmeliyiz.

ÖZGÜRLÜK İKİLEMİ

"Felsefenin İlkeleri" kitabında "İrade özgürlüğümüzün ve razı olma ya da olma olanağımızın bulunduğu o kadar açıktır ki, bu içimizdeki birinci ve en olağan kavramlar arasında sayılmalıdır" der.

Ancak Prenses Elizabeth'e yazdığı mektuplardan birinde, Tanrı'nın her şeyi bilmesi ve önceden belirlemesiyle insanın özgür iradesini uzlaştıramadığını itiraf etmek zorunda kalır. Diğer yandan özgür olmakla, sınırsız bir isteme gücüne sahip olmakla insanın bir anlamda Tanrı'ya benzediğini ileri sürer. Ve özgürlüğü akıl ve bilgiyle temellendirir.

Temeldeki ya da doruktaki Tanrı, insanın bilgisini sağlar. Bu bilgi eksik kalmaya mahkûm da olsa, ondan sonrası insanın işidir. Artık bilginin sorumluluğu ile başa olan insandır. Buna göre insan fikirler edinecek, fikirlerini apaçık kılma çabası gösterecektir.

DÜNYAYI ve KENDİNİ OKUMAK

Descartes, gerçeği öğrenme peşinde salt kitaplara bağımlı olmak yerine, dünyayı gezip görerek, yaşayarak öğrenme yolunu seçer. Ve bu amaçla dünya kitabını okumak üzere Paris'e gider. Orada eğlencelerin, oyunların anaforuna kapılır. Atla gezintiler ve eskrim yapar, dans eder, kumar oynar. Bu arada askerlik hizmetinde de bulunur. Paris'e ilişkin deneyimlerini şu şekilde dile getirir: "Paris'in havası felsefi fikirleri düşünmek yerine, düş kurmaya elverişlidir. Gezip gördüğü ve bir süre kaldığı ülkeler arasında Hollanda, Almanya, Avusturya ve Macaristan vardır.

O yolculuklardan ve dünyayı okumaktan sonra artık kendi benliğini araştırmaya koyulur. Bunun için tam bir sessizliğe ihtiyacı vardır. O nedenle ülkesinin dışına, Hollanda'ya geri döner. Orada tek başına, yalnızlık kozası içinde ruhunun derinliklerine inerek keşiflerde bulunur.

Onu çalışmasından alıkoyamayacak, dikkatini dağıtmayacak, sakin bir ortam oluşturmak için yurt dışında yaşamayı seçtiğini vurgular: "Laf aramızda, Paris'in havası kadar planlarıma aykırı gelen başka bir şey yok. Çünkü orada ister istemez dikkatimi dağıtan sayısız şey var. Dilediğim gibi yaşadığım sürece, her zaman ülkemin dışında, yakınlarımın, komşularımın beni rahatsız edemeyecekleri bir bölgede -Kuzey Hollanda'nın bir köşesinde- şimdi yaptığım gibi kalacağım. Bu ülkeyi kendi ülkeme tercih etmemin tek nedeni budur."

Ve şunu da ekler: "Bana öyle geliyor ki ülkemi bırakmasaydım elde edeceğimden çok daha büyük bir başarı elde ettim."

Kendi vatanında akrabaları, dostları ile daha rahat yaşayabilecekken, başka yerde yaşamayı seçmesini, insan ırkının ortak yararına katkıda bulunacak çalışmalarını sürdüreceği boş zaman bulması ile açıklar.

TUHAF Kİ TUHAF

Descartes'in Hollanda'da yalnız başına felsefesini oluşturduğu dönemde zamanının çoğunu okuyarak geçirdiği düşünülebilir. Fakat kendisi evinde ancak yarım düzine kitap bulunduğu söyler. O kitapların da, mektuplaştığı çeşitli kişiler tarafından gönderildiğini, onları bile okuyamayacak kadar meşgul olduğunu ileri sürer. Baillet bunu onun kendisini uzun uzun düşünmeye vermesine bağlar.

Descartes'i yakından tanıyanlar, onun fazla kitap okumak istemediğini, zira matematik kitapları dışındakileri doğruluktan uzak bulduğunu söylerler.

Yine onun okumaya pek zaman ayırmadığı, çok az kitabı olduğu, ölümünden sonra yapılan sayımda bulunan kitapların çoğunun arkadaşlarından gelen armağanlar olduğu görülür.

Descartes'in günlük yaşam rutini şöyle: Her gece 10-12 saat uyur. Sabahları geç kalkar. Uzun süre yatakta kalarak, çalışmalarını orada yapar. Varoluşunu düşünmeye ve biraz da yazmaya ayarlanmış gibidir.

DUYGULARIN DÖKÜMÜ

"Duygular ve Ruh Halleri" Descartes'in son eseridir. Bu kitap onun Kraliçe Elizabeth ve İsveç Kraliçesi Kristina mektuplaşmalarından esinlenmiştir. Ona göre duyguların doğası edilgendir. Yani bir duygu deneyimi, özneye dışarıdan bir nesnenin etki etmesi sonucu oluşur. Latince passio "maruz kalmak", "bir etkinin tesiri altında kalmak" anlamına gelir. Descartes için ruhun etkin olduğu durumlar, insanın kendi akli ve iradesiyle yaptıklarıdır. Bunun dışında insanda varolan algıların ya da duyguların hemen hepsi ruhun edilgen (pasif) olduğu durumlardır. Burada yapılması gereken, duyguları iyi alışkanlıklara dönüştürecek şekilde terbiye etmek ve onları aklın hizmetine sokmaktır. İşte bilgeliğin asıl işi de budur; yani başka deyişle insana duygularına nasıl egemen olacağını öğretmek.

Descartes'e göre altı temel duygu vardır: Hayret, sevgi, nefret, arzu, sevinç ve keder. Hayret; alışılmadık ve bizim için yeni olan ya da daha önce bildiklerimizden çok farklı olduğunu düşündüğümüz bir nesneyle karşılaşmamızdır. Afallama veya şaşkınlıktan donakalmak ise aşırı hayret halidir.

Sevgi; ruhsal bir heyecandır. Ruhun kendisine uygun gördüğü şeylere kendi isteğiyle katılmasıdır. Sevgi, 'dostane sevgi' ve 'şehvani sevgi' olarak ikiye ayrılır. Dostane olan bizi sevdiğimiz şeyin iyiliğini istemeye yönlendirir. Şehvani olan ise, sevdiğimiz şeyi arzulamamıza, ona sahip olmaya yönelten bir sevgidir.

Nefrete gelince, o da ruhun kendisine zararlı olan şeylerden kurtulmaya çalışmasıdır. Sevgi ve nefret, buna neden olan nesnenin bizim açımızdan iyi ve uygun görüldüğünde, bu bizde ona karşı sevgi uyandırır. Bize kötü ve nahoş görüldüğünde ise nefrete neden olur.

Arzu; henüz sahip olamadığımız bir iyiliği elde etmek ya da başımıza gelmesi olası bir kötülükten sakınma olarak hep geleceğe yöneliktir. Bir iyiliği elde etmek ya da bir kötülükten kaçınmayı düşünmek bile, o şeyi arzulamamıza yeter.

Sevinç ve keder; o an iyi bir şeyin varolduğu düşüncesi bizde sevinç uyandırır. Kötü bir şeyin varolduğu düşüncesi de kedere yol açar.

Ana renklerden ara renklerin türediği gibi, ana duygulardan da ara duygular türer. Örneğin hayret, buna konu olanın değerine ya da değersizliğine göre ya değer vermek ya da küçümseme hisleriyle birleşir. Kendimize de böylece saygı duyabilir veya kendimizi küçümseyebiliriz. Bu da öz saygı, yüce gönüllülük ya da kibir ve tevazu gibi duygular doğurur. Sonra da bu duygular huy haline gelir. Descartes kibri, gerekçesi olmayan bir özsaygı diye tanımlar. Arzulanan şeyin elde edilmesinin kolaylığı ya da zorluğu, başka duyguların türemesine sebep olur. Beklentimiz gerçekleşecek gibiyse umut, zor gerçekleşecek gibi görünüyorsa kaygı doğurur.

Kızgınlık ve öfke; başkalarının yapmış olduğu bir kötülük, bizimle ilgili değilse,

sadece yapanlara karşı kızgınlık, bizimle ilgili olduğunda ise öfke doğurur.

Descartes tutkularla (ihtiraslarla) ilgili olarak, bu tarz duyguların en karakteristik özelliği, öznenin deneyimlenen şeyler üzerinde denetiminin olmamasıdır. Bu anlamda özne edilgen (pasif) olduğunda söz konusu duygular birer tutkudur. İnsan Tanrı karşısında eylemleri ile sorumludur. İnsan tutkuları ile akli arasında ikilemde kalabilir. Erdemli bir hayat, doğru olanın bilinmesiyle, insanın aşağı eğilimlerini denetleyebilmesi ile yaşanabilir.

SON YOLCULUK

Uzun süre mektuplaştığı İsveç Kraliçesi Kristina, yüz yüze görüşmek ve sohbet etmek üzere onu İsveç'e Stockholm'e davet eder. Ve buluşmalarının ancak sabah saat beşte olacağını bildirir. Ne var ki, o soğukta erken kalkmaya alışkın olmayan Descartes "o buzlar ve aylar ülkesinde", üşüterek zatürreden ölür. Ölümü bilgelere yakışan bir olgunlukla karşılayarak şöyle der: "Ruhum, uzun zamandır tutsaksın. Şimdi hapisten çıkma ve bu bedenin ağırlığından kurtulma vakti. Bu ayrılığa neşe ve cesaretle katlanmalısın."

Özgüven Hakkında

Nihâl Gürsoy

Özgüven, kişinin kendi yaşamı üzerinde denetim ve hâkimiyet kurabilmesinin beden ve davranışlar yoluyla ifadesidir. Kişinin kendi iç dengesi, dünyayla olan ilişkisi bakımından belirleyici rol oynayan en önemli etkenlerden biridir.

Burada kişinin içsel, kendine yönelik algılamaları esastır. Bu algılamalar bilinçli ya da bilinçsiz olarak kişinin davranışlarına yansır ve yaşadığı olaylarda olumlu ya da olumsuz olarak kendini gösterir. İnsan hayatında

özgüven duygusunun yeri ve önemi çok büyüktür. Özgüven eksikliğinin açtığı boşluğu doldurmak çok güç hattâ bazen imkânsızdır. Bu boşluk ancak kişinin kendine olan güven duygusunun geliştirilmesiyle dolabilir. Kişinin kendisiyle ilişkisini dış dünyayla ilişkisini şekillendirir. Kendisiyle sağlıklı ve güçlü bir ilişki kurabilen kişiler dış dünya karşısında varlıklarını etkili ve güçlü bir biçimde ortaya koyabilirler. Kendisiyle ilişkisi zayıf ve sağlıksızsa dış dünya karşısında güçsüz, etkisiz ve çaresiz kalarak yetersizlik duygusu

içinde kendilerine olan güvenlerini iyice yitirebilirler.

Hayat, iniş ve çıkışlarla, sorun ve mücadelelerle, başarı ve başarısızlıklarla doludur. Bunlar yaşamın kendi doğasıdır ve olağandır. Burada önemli olan yaşadığımız olayların içinde sıkışıp kalmak ya da olayların peşinden sürüklenmek yerine olaylar içindeki yerini ve önemini görebilmek, olayların yönü üzerinde etkin olabilmek, hayatın akışı içinde olayların üzerine çıkabilmeyi başarabilmektir. Özgüvene sahip olan kişiler yaşadıkları tecrübelerden ve olaylardan ders alabilen, bir sonraki deneyimlerinde bu tecrübelerden istifade edebilen, hayatın açmazları ya da zorlukları karşısında büyük bir çöküntüye düşmeyerek yeni hedefler belirleyerek, umutlarını yitirmeden, sorunları olduğu gibi kabul ederek, hayatın akışına göre kendilerine amaçları doğrultusunda yön vererek onlara ulaşmak için çaba göstermekte fazla gecikmezler.

Bu güvenden yoksun kişilerse başarısızlıklarının nedenini kendilerinden ya da diğerlerinden kaynaklanan değiştiremeyecekleri sabit bir koşula bağlarlar. Yaşamın zorlukları karşısında kolayca ümitsizliğe kapılıp, kaderlerine boyun eğerek çaresizlik içinde sızlanırlar. Özgüven sahibi kişilerin en önemli özelliklerinden biri kendilerini iyi tanımalarıdır. Kendilerinin potansiyelleri hakkında bilinçlidirler. Hedeflerini kendi yap-

bilirliklerine göre belirlediklerinden mücadelelerini sürdürmekte başarılı olurlar. Hayatlarını, başkalarının istek ve beklentilerine göre değil kendi amaçları doğrultusunda şekillendirmeyi seçerler. Sorunlarından kaçmak yerine onlarla yüzleşirler. Görev ve sorumluluklarının, sınırlarının ne olduğunun bilinciyle yaptıkları işlerde bağımsız bireyler olarak karar verme ve tercih etme haklarının kendilerine ait olduğunu bilirler. Özgüvenden yoksun kişiler sorumluluk almaktan kaçınırlar. Kendilerine özgü görüş ve ilkeleri zayıf olduğundan hayatlarına başkalarının kararları neticesinde yön verebilirler. Güvensizliklerinin verdiği huzursuzluğu bastırmak için eksikliklerini olduğundan çok farklı görünmeye çalışarak kapatmaya çalışabilirler. Bu şekilde geliştirdikleri bir takım davranış kalıplarıyla öz benliklerinden giderek uzaklaşırlar. Bu durum bazı kişilik ya da davranış bozuklukları yaratabilir. Güven ya da güvensizlik duygusu çocukluktan itibaren hayatın her evresinde ve farklı alanlarda kendini gösterebilir. Kişiler yaşamın bazı alanlarında kendilerine güvendikleri halde bazı alanlarda son derece güvensiz olabilirler. Okul başarısı, mesleki başarı gibi konularda kendilerine güvenli olabildikleri halde insanlar arası ilişkilerde ya da iletişimde, evlilik, cinsellik gibi konularda yeterli güven duygusundan yoksun olabilirler. Ayrıca belli bir alanda yüksek performans gösterdiği halde konuyla ilgili güvensizlikleri halen devam eden

insanlar vardır. Bunların kökeninde kişinin iç dünyasında olup bitenler yatar. Çoğunlukla da şartlanılmış olumsuz inançlar, kalıplaşmış düşünce ve yargılar kişinin tutumlarını ve eylemlerini etkilemektedir.

Gerek kendi toplumumuzda gerek dünyamızda özgüven, bebeklik çağından başlayarak hassasiyetle üzerinde durulması gereken bir konudur. Özellikle ebeveynler çocuk sahibi olduklarında mutlaka bu konudaki farkındalıklarını geliştirmek, gerekirse bir uzmana danışarak bebeğe özgüven kazandırma konusunda bilinçlenmek durumundadırlar. İnsanın yaşadığı pek çok sorunun kökeninde, kendini gerçekleştirmekte yaşadığı sıkıntılarda ve hattâ toplumsal yaraların pek çoğunda temel sorun özgüven eksikliğidir.

DİĞERLERİNE GÜVEN

Diğerlerine güven, tamamen özgüvenle ilgilidir. Gerçek hayatta başkalarına güvenemeyen insanların kendilerini ve diğerlerini anlamaları, sağlıklı ilişkiler kurup, işbirliğine yönelmeleri imkânsızdır. Güven duygusundan yoksun olmak bizi kendimize ve diğerlerine yabancılaştırır. Ayırıcı ve yıkıcı bir duygudur. Diğerlerine güvenemeyen insanlar kuşkucu bir bakış açısıyla enerjilerinin çoğunu ilişki kurdukları insanları kontrol edebilme, davranışlarını denetim altında tutabilme eğiliminde kullanırlar. Kime nasıl davranılacağı, ne yapılacağı, nasıl

güven duyulabileceği gibi konularda karar verme başarısını gösterebilme yine özgüvene bağlıdır.

ÖZGÜVEN EKSİKLİĞİNİN NEDENLERİ

Bu bölümde insanların özgüven eksikliklerinin nelerden kaynaklanabileceğini değişik yaşam süreçlerinde ele alarak incelemeye çalışacağız.

Bebeklik Yaşamı - Özellikle yaşamın ilk yılı bebeğin güven duygusunun oluşturulması bakımından önemlidir. Bebeğin ilk yılı güven ya da güvensizlik duygusunun oluşturur(Psikolog. Özcan Gökner - Özgüven Kazanmak). Bebeğin ilk güven duygusunun kazanımıyla onun her türlü bakımını üstlenen, sevgisiyle sarıp sarmalayan anne doğrudan ilişkilidir. Yaşamın bu ilk evresinde bu duyguyu kazanan bir bebek dünyaya güvenli bir biçimde bakmayı öğrenir. Buna karşılık bebeklerine kayıtsız kalan, yeterli sevgi ve ilgiyi göstermeyen daha çok onları kendi hallerine bırakan anneler onlara yeterli güven duygusunu aşılayamazlar. Bu duyguyu yeterince hissedemeyen bebek dünyaya korku ve kızgınlıkla bakmayı öğrenir. Psikolog Eric Ericson da yaşamın ilk yılını güven ya da güvensizlik evresi olarak tanımlar. Hayatının ilk yılında bebeğin ilk psikososyal görevi güvenmeyi öğrenmektir. Bebekle anne arasında kurulan bu güven duygusu bireyin ileride kuraacağı ilişkilerin temelini oluşturur. Sevgi

ve ilgiyle büyüyen bebekler diğerlerinin gözünde değer taşıdıklarını bilirler. Dolayısıyla rahatça sever ve sevilirler.

İhmal Edilme - Temel gereksinimleri karşılanmayan, ihmal edilmiş bir çocuk normal psikolojik gelişimini sürdürmez ve özvarlığını benimseyemez. Böyle büyüyen bir çocuğun kişilik gelişiminde aksaklıklar olur ve davranış bozuklukları gösterebilir. Karşılanması gereken temel gereksinimlerin başında sevgi gelir ve bunu güven duygusu izler. Çocuğun sağlıklı bir modeli olabilmesi, duygularını yaşayabilmesi, açığa vurabilmesi karşılanması gereken diğer temel psikolojik gereksinimleridir. İnsan yaşamı boyunca sevgi, en büyük güç kaynağı ve gerekliliktir. Ancak çocuklukta sevgi gereksinimi çok daha önemlidir. Sevgi, çocuğun en temel besinidir. Çocuklar sevgiyle büyütülür ve eğitimleri de ancak sevgiyle gerçekleşir. Kucaklayarak beden temasının sağlanması bebek ve çocuk için kabul edildiği anlamına gelir. Bu hareket aynı zamanda çocuğa sayıldığı, sevildiği ve değerli olduğu mesajını yansıtır. Sevildiğini hisseden bir çocuk da başkalarını sever ve sayar. Sevilmediği duygusunu taşıyan bir çocuk ise kendisini eksikli ve değersiz hisseder.

Aile içi Roller ve Etkileşimler - Çocuğun kişiliğinin yapılanması ve gelişimi önce ailede başlar. Çocuk doğruyu yanlış, toplumun değer

yargılarının işleyiş biçimini aile ve aile çevresinde öğrenir. Çekirdek aile ve yakın akrabalar varsa çocuk bakıcısı aile sistemini oluştururlar. Aile sistemi bir bütündür ve bu bütünlük içinde her bireyin kendine özgü rolleri vardır. Bu roller çocuk için çok önemlidir. Çocuğun kişinin oluşumunu ve gelişimini büyük ölçüde bu roller belirler. Kişilik geliştirmede ve kimlik oluşturmada anne ve baba en önemli modeli oluşturur. Anne ve babanın olmadığı durumlarda çocuk en sık gördüğü kişilerden birini örnek model olarak seçer. Burada önemli olan, çocuğun model olarak seçtiği kişinin iyi bir karaktere sahip, ruh sağlığı yerinde, dengeli bir kişi olmasıdır. Aile içindeki roller, esnekliği olmayan, kalıplaşmış katı roller ise bu ortam çocuğun özgüven kazanması için uygun bir ortam olmaz. Bu çocukların doğal eğilimler serpilemez ve kendilerine özgü kişisel özellikleri serpilemez. Bu çocuklar girişimci ve yaratıcı olmakta çok zorlanırlar. Bunun aksine aile içindeki roller esnek ve yerine değişebilen temellere dayanıyorsa, çocuk doğal eğilimlerini ve yeteneklerini daha iyi sergiler. Böyle çocuklar dünyayı çok boyutlu görebilen, özgüveni yeterli çocuklar olarak hayata çıkarlar.

Baskı - İnsan çocukluğunda disipline edilirken maruz kaldığı yöntemlerin izini ömür boyu taşır. Bu yöntemler çocuğun gelişimi açısından sağlıklı yöntemlerse çocuk olumlu bir yapılanmaya giderek toplumla bütünleşebilen

sağlıklı bir birey olarak yetişir. Bunun tersi olarak psikolojik gelişimini engelleyen sağlıksız yöntemlerse olumlu bir yapılanmadan yoksun kalan çocuk kendisiyle ve toplumla bütünleşemeyen özgüveni yetersiz, sağlıksız bir birey haline dönüşebilir. Anne, baba ya da çocuğu yetiştiren kişiler tarafından sıklıkla uygulanan bu yöntemlerden biri de baskıdır. Baskı üç şekilde uygulanabilir. (Prof. Nevzat Tarhan - Sen Ben ve Çocuklarımız)

a) Fiziksel ceza - Çocukluğunda kişisel şiddete maruz kalan, eğitim ve terbiye aracı olarak dövülen çocuklara toplumumuzda sıklıkla rastlanmaktadır. Bu durum çocuğun ileriki yaşamında telafisi mümkün olmayan derin yaralar açar. Dayak, çocuk için bir utanç ve korku kaynağıdır. O sadece kendisine dayak atılmasından değil, bir başkasına da dayak atılmasından korkar ve ürker. Dövülen çocuğun iç dünyasına korku, öfke ve kin yerleşir. Sevilmeye layık olmadığını düşünen çocuk özde kusurlu bir varlık olduğuna inanır. Baskı görerek ve dayak yiyerek büyüyen bir çocuk davranışlarını anne ve babasının tepkilerine göre ayarlamaya çalıştığından kendisini ifade etme ve doğal davranma imkânı bulamaz. Kendisine özgü kişisel özelliklerini tanıyamaz. Bu tip davranışlara maruz kalan bazı çocuklar ise duygularını bastırmak için büyük bir gayret gösterirlerken aşırı hassas, alingan, kolayca kırılıp ağlayan çocuklar haline gelebilirler. Buna karşılık içlerindeki

içlerindeki kırgınlık ve kin duygularını açığa vuran çocuklarda ise saldırgan ve tepkisel tavır ve davranışlar gelişir. Bu tip çocuklar her şeyi kolaylıkla göze alabilir, kolayca şiddete başvurabilir, kendisini öldürebilir, suça yönelebilir, evden kaçabilir. Bugün tüm toplumlar bu tür sorunların yarattığı problemlerin neticeleriyle karşı karşıyadır.

b) Mükemmeliyetçilik - Özgüven eksikliğinin nedenlerinden biri de kişinin küçük yaştan itibaren katı mükemmeliyetçi bir tutumla yetiştirilmesidir. Mükemmeliyetçi ebeveynler genellikle çocuklarına karşı çok yüksek bir beklenti içerisindedirler. Sevgilerini böyle bir koşula bağlarlar. Oysa sevgiyi belli koşullara bağlamak doğru değildir. Çocuk var olduğu için sevilmeli ve değer verilmelidir. Her anne baba çocuğunun başarılı olmasını ve en iyi şekilde yetişmesini ister. Ancak burada sözü edilen aşırı bir beklenti içinde olmaktır. Yüksek beklenti çocuğu psikolojik baskı altına alır. Huzursuz ve kaygılı yapar. İstenilen sonucu alamayınca kendisinde eksiklik hissetmeye başlar ve giderek özgüvenini yitirir. Mükemmelliğin sonu olmadığına göre çocuk daha ileride kazandığı başarıları bile küçümseyebilir.

c) Sürekli Eleştiri ve Yargı - Horlanan, beğenilmeyen, aşağılanan ve suçlanan çocuğa bu mesajlar sıklıkla verildiği takdirde çocuğun kişilik gelişimi zedelenir. Sürekli eleştirilen

çocuk özvarlığını benimseyemez, kendini sevemez ve olduğu gibi kabul edemez. Kendisini suçlayan çocuk bilinçsizce utanç duymaya başlar. Özgüven eksikliğinin en temel nedenlerinden biri olan utanç duygusu böylece çocukluk yıllarında bilinçaltına yer etmiş olur. Böyle bir ortamda yetişen çocuk psikolojik bakımdan sağlıklı olamaz. Umutlarını kaybederek hayata tümünden küsebilir. Anne ve babaya boş verebilir, asabileşebilir. Böylece kendine güvensiz, davranışları kendisi olmaktan uzak, otorite tanımayan, ya da otoriteye boyun eğen türlü kişisel problemin temeli bilinçsizce çocukta yer etmeye başlamış olur.

Aşırı Koruma - Çocukluğunda gereğinden fazla ilgi görerek ve istekleri anında karşılanarak aşırı koruyucu bir yaklaşımla yetişen çocuklar genel olarak bağımlı kişiler olma eğilimindedirler. Çocukları koruyup, kollamak elbette tüm ebeveynlerin görevidir. Aşırı koruma durumunda, anne ve babanın kanatları altında el bebek gül bebek büyüyen bir çocuk ayakları üzerinde durmada, hayatla mücadele etmede, sorunları ve zorlukları aşmada yetersiz ve güvensiz kalır. İnsanlarla iletişimde ürkek ve çekingendir. Her şeyi kolaylıkla elde etmeye alıştığından fazla sıkıya gelemmez. Kendisine özgü kişisel becerileri geliştiremez. Böyle bir ortamda yetişen çocuklar yetişkin olsalar da bağımlılıklarını sürdürebilirler. Yalnız kaldıklarında huzursuz olurlar. Tek başlarına iş yapmakta zor-

lanırlar, ancak tanıdıkları ve güvendikleri kişilerin yanında huzurlu olurlar.

Cinsellik - Cinsellik insanın bir anda öğrendiği bir olgu değildir. Doğumdan itibaren gelişen ve giderek olgunluğa erişen bir süreçtir. Bu sürecin dağınık bir biçimde gelişebilmesi yine çocukluk yıllarına ve ebeveynin tutumlarına bağlıdır. Çocuğun gelişimi boyunca dış dünyaya olan ilgisi cinselliği de içine alarak devam eder. Çocukların özellikle okul öncesi ve ergenlik dönemlerinde cinsel konularla ilgili sorularının doğru ve gerçekçi bir biçimde cevaplandırılması sağlıklı bir yaklaşım olacaktır. Çocuğa bu konularla ilgili sorular sorduğunda bilgi vermeyerek susmak, ayıplamak, alay etmek, kaçamak cevaplar vermek, tepkisel davranmak yanlıştır. Çocuk daha çok meraklanacak, utanacak ya da çevresinden edindiği yalan yanlış bilgiler kafasının daha da karışmasına neden olacaktır. Bugün toplumumuzda ve dünyamızda cinsel eğitim yetersizliği nedeniyle çok çeşitli sorunlar yaşanmaktadır. Cinsellikte yaşanan sorunlar kişiyi utangaçlığa, suçluluğa bazen de yetersizlik ve özgüven sorunlarına sürüklediğinden kişiliği zedeleyen önemli bir etken olabilmektedir. Kişiler aldıkları yanlış eğitim ve yönlendirmeler nedeniyle çoğunlukla bir uzmandan yardım almaya da yanaşmamaktadırlar.

Dış Çevre - İnsan yaşamını normalde en çok etkileyen ailedir.

Aileden sonra okul yaşamı, öğretmen arkadaş ilişkileri, ergenlik çağında akran grupları daha sonra da etkileşim içinde bulunduğu dış çevre gelir. Bu durum bireyin dış çevre ile ilişkisine göre bazen olumlu bazen de olumsuz olarak özgüveni etkiler.

a) Okul - okula yeni başlayan bir çocuk için okul, aileden sonra ilk toplumsal kurum olma özelliğini taşır. Bu nedenle okul yaşamı, arkadaş ve öğretmen ilişkileri çocuğun kişiliğinin biçimlenmesinde ve davranışların farklılaşmasında önemli rol oynar. Çocuk öğretmenini kendine model olarak seçerken arkadaşları arasında da kendi yerini bulmaya ve kendisini tanımaya çalışır. Öğretmeniyle ilişkisinde hayal kırıklığına uğraması ya da arkadaşlarıyla kaynaşmada uyum sağlayamaması ve bu nedenle kendisini suçlaması özgüven eksikliğine ve durumun uzun sürmesi özgüven eksikliğinin pekişmesine yol açar. Çocuk okul başarısı yönünden de öğretmen ve ebeveyn tarafından diğerleriyle kıyaslanmamalı başarısız çocuklar eleştirilerek yetersizlik duygusuna sevk edilmemelidir. Çocuk başarısız olduğuna inanırsa giderek bu duygusu pekişir. Çocukları bu konuda eleştirmek yerine onlara güven aşılamak yardımcı olmak gerekmektedir.

b) Arkadaşlık - çocuk bebeklikten itibaren yaşlılarına ilgi gösterir. Ancak gerçek anlamda yaşlılarını araması ve beraber olma isteği üç yaşından sonra başlar.

3 - 5 yaşlarındaki çocuklar birbirlerinin adını bile öğrenmeden kolayca kaynaşarak oyun oynamaya başlarlar. Onları birbirine çeken asıl güç oyundur. (*) Okul öncesi evrede yaşlılarıyla birlikte olamayan ve oyun oynayamayan çocuk artık istese de yaşlılarıyla kolay ilişki kuramaz. Arkadaşlık ilişkilerinin dışında kalan bir çocuk çok mutsuz olur ve içine kapanır. Bu, büyüklerin yalnızlık duygusundan çok daha acı vericidir. Çocuğun kendisine ait özgüveni kazanamamasının en önemli nedenlerinden biridir. Arkadaşlık, çocuğun sosyal yaşamı için gerekli uyumu ve işbirliğini kazanmasında önemlidir.

c) Diğer Dış Çevre - Her insan yaşadığı çevreyle sürekli bir etkileşim içindedir. Bu ilişkiler çeşitli farklı yönleriyle kişiyi geliştirebildiği gibi zararlı ve zehirleyici yönde etkileri de olabilir. Çocuklar yetişirken her iki etkiye de açık durumdadırlar. Olumlu etkiler çocuğun özgüvenini sağlamlaştırırken, çocukların dış çevredeki kişiler tarafından kandırılması, haksızlığa uğraması, bazı kötü işlere âlet edilmesi, taciz veya tecavüze maruz kalması benliğinde giderilmesi imkânsız hasarlar bırakır.

Diğer Nedenler- Özgüven eksikliği hakkında buraya kadar anlattıklarımıza bakılırsa bu duygunun genellikle

(*) Ahmet Katılmış - Halil Ekşi, Karakter Eğitimi - Mar. Ünü. Eğitim Bilimleri

çocukluk yıllarında insan ruhuna ve davranışına yerleştiği gözükmemektedir. Ayrıca, bedenini yetersiz gören, sevmeyen çocuklar da yeterli benlik duygusuna sahip olamazlar ve kendilerine güvenemezler. Çocuk, bedenine ait yeterlik duygusunu arkadaşlık ve oyun grupları sayesinde diğerleriyle kendisini kıyaslayarak kazanır. Ergenlik dönemindeki hızlı gelişim ve dönüşüm süreci çocuğun bedeniyle daha çok ilgilenmesine yol açar. Bu devrede çocuğun bazı psikolojik sorunlar yaşaması normaldir ancak devrenin tamamlanmasıyla bu sorunlar kendiliğinden normale girer.

Anne veya babanın olmayışı, ölüm ya da boşanma nedeniyle de çocuk pek çok yönden etkilenir. Bu durum çocukta geleceğe yönelik olarak korku, güvensizlik, terk edilmişlik gibi duyguların ortaya çıkışına ve kendisini suçlamasına neden olabilir. Ancak bu izlerin az ya da çok olması çocuğun ölümden sonra kiminle nasıl bir hayat süreceğine, ayrılık halinde ise ebeveynin boşanmadan sora birbirlerine ve çocuklarına nasıl davrandıklarıyla yakından ilgilidir. Tabii ki çocuğun yaşı da en önemli faktörlerden biridir.

Özgüven eksikliğinin en önemli nedenlerinden biri de çocuğun engelli olmasıdır. Engelli kişilerin engelleri dışında yaşadıkları en büyük sıkıntı çoğunlukla toplumun kendisine bakışı, değer yargıları ve davranışlarından

kaynaklanmaktadır. Özellikle eğitim bakımından geri kalmış toplumlarda engelli kişilere karşı bilinç düzeyinin eksik oluşu nedeniyle engelli çocuk ve yetişkinlerin problemlerini kabul ederek hayata uyum sağlayabilmeleri mümkün görünmemektedir. Engelli çocuklara sahip ailelerin de çocuklarını aşırı koruma altına alarak hiçbir şey yaptırmaması özgüven eksikliğine yol açan ikinci önemli husustur.

Uzun süren psikolojik ve bedensel rahatsızlıklar yaşayan kişilerde de özgüven eksikliği kaçınılmazdır. Yakınlarının giderek el ayak çekmesi, aranıp sorulmama bu kişide yalnızlık ve sevilme duygusu yaratır. Zaten rahatsızlığı nedeniyle yaşadığı yetersizlik duygusu yalnızlık duygusuyla pekişince hasta kişi kendisini çaresiz hissetmeye başlar. Rahatsızlıklarını gözlerinde daha çok büyütme ve gerekli mücadele gücünü yitirmelerine neden olur.

İnsanın kişisel bütünlüğü çok önemlidir ve yaşamında etkin rol oynar. Davranışlarımızın sevgi temeline oturabilmesi zannedildiği kadar kolay olmasa da kendimizin ve diğerlerinin sağlıklı birer birey olabilmesi için hepimize düşen insani sorumluluklar olduğu açıkça görülüyor. Yaşamımızı derinden etkileyen özgüven konusunda, özgüven kazanmanın ve geliştirilmenin yollarını gelecek sayımızda inceleyeceğiz.

İstanbul - 4

Seyhun Güleçyüz

İki kıta, iki deniz arasında uzanıp giden; yaşadıkları, gizledikleri, çok sesliliği, renkliliği, acıları, zaferleri ve de eşsiz tarihi ile ulu kent; şairlerin, bestekârların, yazarların, ressamların, turistlerin vurulduğu, dize-lerden tuvallere, notalardan öykülere işlenmiş kadim şehrimdir İstanbul.

Dünyaya gözlerimi açtığım, her zaman içimi sevinçle saran, uzaklaşınca özlem- den ağladığım, dualarımda olan, hayat yaşadığım, barındığım, anılarımda büyük yer kaplayan, hayran olduğum, sırdaşım, seni içimden geldiği gibi anlatmak sana

olan bağlılığımı paylaşmak için seni yazdım. Çünkü gezip gördüğüm yerlerin hakkında, çok bilgim oldu ve yaşanan olaylarla ilgili bağlantılar kurdum. Bu arada başka dünya şehirleri de görüp tanıdıkça, daha fazla gözlemlerim oluştu, zihnimde ve sana hayranlığım daha da arttı.

İstanbul'da kaybolan tabii değeri anlaşılmadığı için çok eser niteliğinde binalar var. Ama gene de İstanbul'un tarihi değerini göstermeye, yazmaya çalıştım. Bu yüzden tüm anlatımıımı şimdilik tarihi İstanbul ile sınırlı tutuyorum.

Gelelim İstanbul gezimize... Yolumun üzerindeki Mahmut Paşa Yokuşundan bahsetmeden olmaz. Fatih Sultan Mehmet döneminden beri var olan çok önemli bir ticaret merkezidir. Özellikle sokak içindeki hanları asırlar boyu, Anadolu'nun toptan ticaretinde çok önemli yer tutmuştur. Ayrıca sokak arasındaki dükkanların çoğu çarşı için üretim yapmaktaydı.

Şimdi de aynı durumdadır. Bu dükkânlardan biri de, senelerce içine girerken kalbimin derinden çarptığı Çuhacı Han'daki bir hayırlar dağıtan dükkândır. Çünkü orada çok saygın bir bilge'yi ziyaret ederdim ve o ziyaretim süresince zamanın durmasını çok isterdim.

Mahmut Paşa Yokuşu, ayrıca insana zamanda hızla yolculuk yaptırın bir yerdir. Her yer, her sokak, her han, her dükkân ve her satılan mal sizi zaman içinde gezdirirken, nerede kalmış diyemezsiniz bile. Mahmut Paşa, Fatih Sultan Mehmet'in Rum'dan dönme veziridir ve devletin imparatorluk boyutunda örgütlenmesinde önemli katkıları olmuştur. Fakat kendi inançlarında oldukça sofu olduğu için, o zamanın fundamental (kökten dinci) örgütlerine kapıldığı için idam edilmiştir. Kendi adına yaptırdığı camii turkuaz ve mavi çinileriyle ünlüdür ve bu bölgede bulunur.

Beyazıd'a doğru yürürken Sultan I. Beyazıd tarafından yaptırılan Beyazıd Camii bütün zarıflığı ile karşıma çıktı. Evliya Çelebi, bu camiden bahsederken; Padişahın camide namaz kılıp, secdede

iken Kâbe'yi burada gördüğünü söylemiş ve tam secde ettiği yere caminin mihrabını yaptırmıştır. Caminin inşaatı sırasında sık sık camiye gelip namaz kılan Sultan I. Beyazıd, camii bitince çok büyük bir aşevi, sübyan mektepleri ve misafirhaneler yaptırdığı külliyyede iki bin hizmetli çalıştırmıştır. O dönem İstanbul'daki gemici ve denizciler Sultan I. Beyazıd Han'ın muvakkıtına (Güneş'e bakarak namaz saatini bildirme) muhtaçmış. Ayrıca gene o dönem bütün yabancı ülkelerde, Müslümanlar kible göstericilerini, Beyazıd Camii'nde Sultan I. Beyazıd Han'ın vakit bildirisine göre ayarlamış.

Oradan yoluna devam edip Aksaray'a inerken Lâleli'de sağ tarafta, şimdilerde otel olan ilk Osmanlı döneminin toplu konutları ve ilk betonarme yapısı olan Harikzedegân (yangınzede) evleri diğer adıyla Tayyare apartmanlarıyla karşılaştım. 1922'de Mimar Kemalettin Bey'in yaptığı bu apartmanlar 1918'deki Cibali yangınında evleri yananlar için yapılmıştır. O yangında 7500 ev yanmıştır. Bu apartmanlarda 124 daire vardı ve 1985'e kadar apartman olarak kullanılmıştır ve dört bloktur. Osmanlı Barok usulüdür ve çok zariftir. Eskiden kafe ve dükkânlar doluydu girişinde. Önce THK satın aldı sonra da otel haline geldi.

Şehzade Camii'ne doğru uzanan sokak, bir dönem ünlü eğlence merkezi Direklerarası'dır.

Aksaray, Süleymaniye, Beyazıd gibi Türk mahallelerinde 19.yy Beyoğlu'nun

batı tarzındaki eğlencelerine karşı kurulmuş yepyeni bir eğlence hayatına kapılarını açmış, bu bölgede Türk zevkine göre adapte edilmiş, kantolar, meddah ve Karagöz gösterileri yapılmış. İtalyan Belcanto'sundan "kanto" adında eğlendirici bu müzik tarzını çıkarıp, tiyatrolarda asıl temsilden önce çalıp danslı gösteriler sunmuşlardır. Bu eğlenceleri organize eden ve bizzat sahnede oynayanların çoğunluğu azınlıklardan olup, bilhassa Ermeniler'dir.

Bu sanatçıların Direklerarası'na büyük katkıları olmuş¹⁹. Yüzyılı şenlendirmişlerdir. Her sene Direklerarası "Halk Jürisi" oluşmuş ve bu yaratıcı sanatçılara ödülleri vermişlerdir. Ünlü yazar Ahmet Rasim, Direklerarası'nı bir kitabında detaylarıyla anlatmıştır. Bu eğlenceler özellikle Ramazan ayında çok güzel bir binası olan Ferah Tiyatro'da yapılmış. Şimdi yerinde ilgisiz binaların bulunduğu bu bölge büyük keşmekeş içindedir.

Fatih Sultan Mehmet İstanbul'un fethinden sonra o bölgedeki Bizans Kilise'sini, Kalenderî dervişlerine tahsis etmiştir. Çok tamir görmüş olan bu bina en son 1972 yılında Harvard Üniversitesi ve İstanbul Teknik Üniversitesi'nin müşterek çalışması ile onarıp ibadete açılmıştır. 1204 Latin istilasından hemen sonra yapılan bu kilise Yunan haçı planında inşa edilmiştir. Assisili Aziz Francis'in hayatını resmeden freskler burada bulunmuştur ve bu freskler Aziz'in ölümünden sonra yapılan ilk fresklerdir. İkonoklazm dönemi öncesin-

den kalan tek mozaik eserdir. Bu yüzden çok değerlidir. İkonoklazm; bir kültürün dinsel ikonalarına ve değerli sembollerine dini veya politik güdülerle planlı saldırıdır.

Trafik kaosunu aşarak, Kanuni Sultan Süleyman'ın, oğlu Mehmet için yaptırmış olduğu, Şehzade Camii'ne geldim.. Mimar Sinan'ın ilk anıtsal eseridir. Sinan bu camii için "Çıraklık eserim" demişse de muhteşem ince bir estetik ürünüdür. Külliyesinin bir bölümü Vefa Lisesi tarafından kullanılıyormuş. Caminin köşesinde Nevşehirli İbrahim Paşa'nın Dâr-ül Hadis Külliye'si vardır. Dershane, mescit ve kütüphaneden ibarettir bir de medresesi vardır. Avlunun ortasındaki şadırvanla birlikte Osmanlı Barok sanatının en güzel eserlerindedir.

Mısır kadısı Osman Efendi'nin 16. yy'da yaptırdığı caminin adı tuğla örme minaresindeki spirallerden gelir. Böyle süslü minareler Osmanlı mimarisinin İstanbul'un fethinden önceki döneminde vardı, bu yüzden bu minarelerin bir benzeri yoktur. Tam karşısında İstanbul Belediye binası 1960'lı yılların mimarî örneği olarak görülmektedir. Ara sokaklardan onlarca asırlık olan ve film şeridi gibi gözlerimin önünden akan tarihi bölgelerden geçerek nihayet ihtişamıyla her zaman içimi ürperten Mimar Sinan'ın en güzel eserlerinden biri olan Süleymaniye Camii'ne geldim. Mimar Sinan "kalfalık eseri" kabul etmiş bu heybetli ve muhteşem estetik camiiyi. Temellerinin yapımı üç sene sürmüş ve kubbesi her yerden görülecek büyüklükte yapılmış

olan caminin içinde dört sütun vardır. Bunlardan biri İskenderiye, diğeri Baalbek'ten getirilmiştir. Diğer biri kırmızı renklidir ve Topkapı Sarayı'ndan alınmış somaki yekpâre mermer sütundur. Sonuncusu Bizans'tan kalma bir sütun olmakla birlikte, hepsi de paha biçilemeyecek değerdedir. Hattâ İskenderiye'den getirilen sütunu gemisiyle alıp İstanbul'a teslim eden kaptana Padişah, Rodos adası sancağını ihsan etmiştir. Sütunların çevresini necef, billur, en şeffaf camlarla çevirmişler. Güneş bu camlara vurunca caminin içinde göz kamaştırıcı renk cümbüşü oluştururken, Esmâ-ül Hüsna yazıları ile süslenmiş ortam baş döndürücü bir ruhanî hale bürünürmüş. Kubbede, Nur suresiyle sanki bu haldeki Süleymaniye Camii nurlarla donanmış. Mihrabın hatlarını, o dönemin en ünlü hattatı Ahmet Karahisarî yapmış olup, Âl-i İmran Suresi'nin 37. âyetini mihrabda ölüm-süzleştirmiştir.

Camiinin akustiğiyle, Mimar Sinan bizzat ilgilenmiş. Seslerin caminin her yerinden aynı duyulması için caminin çeşitli yerlerine küpler yerleştirmiştir. Aydınlanma için ise 275 kandil kullanmıştır. Çıkan isin ortamı kirletmemesi için isleri bir noktada toplamıştır. Buradan elde edilen is mürekkebi ile fermanlar ve camii içindeki hatlar yazılmıştır. Orta kapının hemen üstündeki odaya toplamıştır, caminin kandil isini. Nasıl mı? Dahîyane bir teknik ile. Caminin kubbesine yakın iki yere iki menfez açarak kandillerden çıkan islerin menfezler sayesinde oluşan hava akımının tam aksi yönde hareket etmesiyle kapının üstündeki odaya açılan dört pencereden is odasına girmesini sağlamıştır ve bu odaya kurduğu özel nemlendirme sistemiyle duvara yapışan isler toplanmıştır.

Avluda caminin her köşesinde dört minare vardır. Bu İstanbul'da hüküm

süren 4. Osmanlı Padişahı olduğunu gösteriyor. Bu minarelerin on şerefesi var; bu da onuncu İstanbul padişahı olduğunu gösteriyor Kanuni Sultan Süleyman'ın. Caminin arka tarafındaki minarelerden biri ötekilere nazaran biraz daha alçaktır. Bu minarenin adı, Cevahir Minaresidir ve ilginç bir hikâyesi vardır. Şöyle ki: Sultan Süleyman, camii toprağa iyice yerleşsin diye inşaata bir sene ara verdirmiş. O dönemin İran Şahı Tahmasb, bu durumu duyunca tez elçisiyle Osmanlı Padişahına bir kese mal ve bir büyük kutu çeşitli mücevherleri yollamış ve bir de mesaj eklemiş "Padişah Süleyman darda kaldıysa desteklemek için yolladıklarımın kabulünü rica ederim." yazıyormuş mesajda. Padişahımız, İran elçisinin önünde hediyeleri Mimar Sinan'a verip "Bu değerli diye gönderilen taşlar benim camimin taşları yanında değersizdir. Sinan tez bu taşları diğer taşlar içine koyup harca kat" demiştir. Mimar Sinan ise minarenin süslerini bu taşlarla donatmıştır.

Asırlar boyunca doğa şartları bu taşları bozmuş ve yok olmasına sebep olmuştur. Bu hikâyenin asıl sahibi Evliya Çelebi'dir, naçizane ben ise buraya yazanım. Süleymaniye Camii'nde, Kanuni Sultan'ın, Hürrem ve Mihrimah Sultanların türbeleri vardır. Mimar Sinan ise vasiyeti gereği caminin dışında evler arasında kalan küçücük bir mezarı kendine seçtirmiştir.

Caminin bulunduğu tepe, İstanbul'un en güzel manzaralarının görüldüğü bir yerdir. Caminin külliyesi çok geniş ve

büyük bir alana yayılmıştır. Bir zaman 3000 hizmetli burada görevliymiş. Külliyenin gelirlerini, Süleyman Vakfı yönetmiş ve kaynaklarını Sömbeki adası (Simi adası), İstanköy (Kos adası), Rodos ve diğer adalardaki camii külliyelerinden sağlamıştır. Bu külliyelere Beyazıt Üniversitesi'nden gidilmektedir. Süleymaniye Medreselerinin zengin kaynakları şimdi Süleymaniye kütüphanesindedir.

Külliyenin bir binası da Dar-üz Ziyafe lokantasıdır. Bahçesinde asırlık ağaçları ile yazın çok keyifli anlara davet eder haldedir. Bir de oralara gidince mutlaka külliye binalarının önündeki kuru fasulye ve pilavcıları görmeden geçmemenizi öneririm.

Mercan yokuşunu bilir misiniz? Burası ev yapanların ihtiyaçları için en uygun alışveriş yerlerinden biridir. Mercandan aşağı, Eminönü'ne geldim. Haliç ağzından bugünkü Unkapanı köprüsüne uzanan kısmı Bizans'tan beri ticari limandır. Buradan ilerisi asırlar önce şehrin en gözde yaşama alanlarından biri olmuştur. Osmanlı mozağinin belli başlı öğeleri bu dar alanda yan yana yaşadılar.

Köprüden sonra batıya yani Haliç içlerine giderken, önce Cibali semtine geldim. İstanbul'un fethinde, savaşın şehit olan Derviş Cebe Ali, buranın isim babası olmuştur. Semt şimdilerde tam bir açık hava müzesi gibi olsa da bir dönem Cibali Tütün fabrikasından dolayı tarihimize önemli bir endüstri merkezi olmuştur. Bu fabrika yüzyılı aşan tari-

hinde, özellikle kadının iş gücüne verdiği katkıyı ve emeği göstermiştir.

2008'den beri, Rezan Has Müzesi olarak hizmet vermektedir. Az ilerisinde, 18. yy da yapılan Aya Nikola batının Santa Claus'u olan kilise bulunur. Santa Claus denizcilerin de koruyucu Azizidir.

Aya Nikola kilisesinin içinde tavanda asılı duran, gemicilerin koruyucu Azizlerine hediye olarak getirdikleri kalyonu görmek benim için büyük sürpriz oldu. Gene buraya yakın Aya Theodosia kilisesi 10. yy da yapılmış ve II. Beyazıt Veli zamanında camiye çevrilmiştir. Bulunduğu alanla birlikte diğer kiliselere göre çok yüksek bir kiliseymiş. Tuğla işçiliği eşsizdir. Kilisenin plânı klasik Yunan haçı şeklindedir. II. Selim bu kiliseye bir minare ilave etmiştir. Bir efsaneye göre Türklerin İstanbul'u fethetmelerinden bir gün öncesi, Theodosia'nın yortusuymuş. Kiliseye gelenler, çiçeklerle süsledikleri bu yerde ayinlerini yapıp gitmişler. Ertesi gün şehir düşmüş. Kiliseye giren Türk askerleri her yere yayılmış çiçekleri görüp ve mis gibi kokuyu duyunca çok duygulanmışlar. Bu kiliseyi daha sonra camiye çevirerek adını Gül Camii koymuşlar. Değerli edebiyatçımız Orhan Kemal de buradaki sokakların birinde ölünceye kadar ikâmet etmiştir.

Karşımda yeni restore edilmiş ahşap kaplama binası ile Fener Rum Patrikhanesi belirdi. 12. yy dan beri var olan Patrikhane 1601 yılından beri burada bulunuyor. Ortodoks dünyasının

ruhanî önderi konumunda olan bir kurumdur. Patrikhane, Ortodoks dünyası içerisinde tarihten gelen hiyerarşik yapısını, diğer Hıristiyan mezhepleri, diğer semavi dinler ve diğer hükümetler nezdindeki konumunu muhafaza etmektedir. Fatih Sultan Mehmet'ten beri yasal statüsü süreklilik kazanmıştır. Cumhuriyet döneminde etkinlik alanı dini konularla sınırlandırılmıştır.

Fener semti bu yüzden Ortodoksların manevi başşehridir. Patrikhanenin tarihi, ibadet yeri Aya Yorgi Kilisesi 1601'e kadar " Kadınlar Manastırı" olarak kullanılmıştır. Kilise 12 havariyi ifade eden 12 sütun üzerine inşa edilmiş. İçinde bulunan üç mozaik ikon dünyadaki 12 kilisede vardır. Bunlardaki oymacılık çok özeldir.

Fener semti bir zamanlar çok varlıklı Rumların oturduğu bir semtti, çünkü bunların çoğu Osmanlı Devletinde çalışır, çoğu da hariciyede tercümanlık yapardı. Yokuşu tırmanırken neredeyse her yerden görülen kırmızı tuğla bir bina göze çarpar. Burası Fener Rum Patrikhanesidir.

Yanında biraz aşağıda Bizans döneminden beri kilise olarak kullanılan Aya Maria kilisesi var ve diğer ismi "Moğolların Meryemi" Ben Moğollar ile Meryem'in bağlantısını kuramasam da, anlatılanlardan çok etkilendim. 13. yy da Bizans İmparatorunun gayri meşru kızı Maria, Moğol sarayına Hülagü Han'ın eşi olarak yani siyasi bağları güçlendirmek için gönderilir. Aylarca süren yolculuktan

sonra Prenses Maria, Moğolistan'a geldiğinde o sıralarda rahmetli olan Hülagü Han'ın oğlu Abaka Han ile evlendirilir. Abaka Han'da kısa sürede ölünce tekrar Bizans'a dönen Maria rahibe olur. Bu kilise çevresine yerleşir ve kiliseyi destekler.

Balat'tayım. Burası şimdi bile çok güzel, romantik bir bölge. Mesela; 18. yy Boğdan Prensi (Voyvodası) Dimitri Kantemir'in 22 yıl yaşadığı sarayı görmek çok özel bir an oldu benim için. IV. Mehmet'in saray tercümanlığını yapmış Osmanlı politikası ve savaş taktiklerini bilecek kadar Sultan IV. Murat'a yakın olmuş, sanatkâr ruhlu bu prens tarihî kitaplar yazmıştır. Ayrıca bir müzik uzmanı olarak Türk müziğine katkıları olmuş ve doğu-batı kültürünün buluşmasında önemli rolü olmuştur. Sonra Rusya'ya gitmiştir, çünkü orayı kendisi ve ülkesi için daha faydalı görmüştür.

Boğdan Prut nehrinin batısındaki bölgedir ve Eflakla birleşerek Romanya'yı oluşturdu. Boğdan şimdiki Moldovya'dır. Çok güzel bir ülkenin prensi Dimitri Kantemir Rusya'da Çara yaranmak için Osmanlı'nın ordu ve savaş sırlarını anlatmıştır. Fener'deki evi şimdi Avrupa Birliği ve Fatih Belediyesinin katkılarıyla müze haline getirilmiş ama ben gittiğimde kapalıydı.

Sahilde yolumun üzerinde deniz kenarında altın rengi soğan kubbeye sahip Sveti Stefan Bulgar Ortodoks Kilisesi bulunuyor. Metro çalışmalarından dolayı kapalı ama görünüşü tam bir

sanat eseri; beyaz demir işçiliğinin en görkemlisiyle Neogotik tarzda inşa edilmiş bir başyapıt. Bu demir kilise dökme demirden, Viyana'da bir fabrikada dökülüp, Tuna nehri yoluyla getirilip burada monte edilmiştir. İçerdeki mermer sütunlar bile, aslında demirdenmiş.

Önceleri Sultan Abdülaziz ve sadrazam bu kilisenin yapımına izin vermemiştir. Sebebi ise Bulgarların millîleşme yolundaki faaliyetleri ve Ortodoks oldukları halde, Fenerdeki Rum Ortodoks Kilisesine bağlı kalmak istememeleridir. Daha sonra kilisenin yapımını onaylamışlardır. Bulgarlar o zamanlar inşaatta demir kullanmak moda olduğu için 1870'de kiliselerini demirden inşa ettirmişlerdir.

İstanbul'da tarihi yaşıyorum. Haliç kıyıları böyle bir bölge, bu arada Haliç de deniz, nehir gibi üzerinde minik adaları, kayıkları, motorları ve vapurları ile çok hareketli bir görüntüye eşlik ediyor çünkü karşı sahilde tersaneler, tarihi evler ve ağaçlar bu hareketli doğaya eşlik ediyor. Şimdi Aios Yeorgios Metokhion Kilisesi'nin içindeyim. 12. yy Eflâk Prensinin şapeli olarak yapılmış 17. yy da da Kudüs'deki Kutsal Aya Katerina Manastırının şubesi olmuş bu kilise.

Kiliseyi ilginç kılan Arşimed'in yedi çalışmasının üç kopyası 10. yy da kopyalanıp burada korunmuştur. Fener ve Balat'ta gördüğüm tüm eski evler Unesco'nun koruması altındadır. Balat'ın eski adı Plation'dur. İspanya'dan II. Beyazıd'ın davetiyle 15.yy'da sürgün edilen Safarad Yahudileri'nin yerleştiği

bölgedir. Safarad kelimesi İbranice İspanyol demektir. Osmanlı imparatorluğu kozmopolittir her dine ve millete açık olmuştur. Ayrıca gelenlerin bilgi ve hün-erlerinden yararlanmak ve nüfusu artırmak Osmanlı mantığının bir özelliğidir. Balat'ın meydanındaki Ahrida (Ohrida da denilmektedir) Sinagogu rivayete göre fetihten önce varmış. Ohri'den gelen Yahudiler 15. yy başlarında inşa ettirmiş. Kilisenin içinde yüksekçe bir yerde duran bir kadirge maketi var ve kendi atalarının bu gemiyle geldiğini anlattılar.

Az bir yokuş çıktım, bakımsız, tam bir o kadar da otantik evlerin arasından Mimar Sinan'ın eseri olan Ferruh Kethüda Camii'ne ulaştım. 16.yy eseri olan caminin arka duvarında Güneş Saati var. İçindeki çiniler ise Tekfur sarayından kalma 18. yy çini işçiliğinin şahaserleri.

Ayvansaray, Haliç boyunca dizilen semtlerden tersanelerin bulunduğu bir bölge. Burada şifa dağıtan suyu ile ünlü Blakhernai Ayazması var. Eskiden aynı adla anılan sarayın ayazmasıymış. 4.yy'-dan kalma bu saraydan geriye tek bir kapı kalmış ve ayazmaya , her dinden insan şifa bulmaya geliyor.

Haliç boyunca karşılaştığımız en anıtsal Türk yapısı Kazasker İvaz Efendi camiidir. Ve 1585'de Mimar Sinan tarafından inşa edilmiştir. Tek kubbeli, taş ve tuğladan örülmüştür. Çok pencere- li, kapıları iki yanda ve küçük olan bu cami, Sinan döneminin yeni deneylere açık ruhunu yansıtır.

Bu cami Blakhernai Sarayının teraslarından birine yapılmıştır. Aynı terastan Anemas zindanlarına gidiliyor ama ben gitmedim. Ama o bölgeye yakın dünyaca ünlü Zeyrek camiine diğer adıyla 12. yy'da yapılmış olan Pantokrator Kilisesine geldim. İki kilisenin birleşmesinden oluşmuş olan bu haşmetli kilise Bizans II. Komnenos'un karısı imparatoriçe İrene tarafından yapılmıştır. İki kilisenin arasındaki küçük şapel de bu büyük yapıyla birleşmiştir. İstanbul'da Ayasofya'dan sonra ayakta kalan en büyük kilisedir. Yunan haçı planı ile inşa edilmiştir. Çevresindeki kazılarda, kilise çevresinde renkli cam kırıkları bulunmuş ve Batı Avrupa'daki incelemelerde renkli cam örneklerinin en eskisi olduğu tespit edilmiştir. Demek ki renkli cam Bizans icadıdır.

Türkiye'nin Pisa'sı bu semttedir. Ne o şaşırıdınız mı? Ben de duyunca şaşırđım. 13.yy'da kırmızı tuğladan yapılmış, Eğri Minare adı verilen Hacı Hasan mescidi var. İlginç olan minaresidir. Çünkü kırmızı tuğla ve taştan yapılmış bir tür satranç desenlidir. Minarenin eğri olma sebebi ise meyilli araziden dolayı sağa eğik durmaktadır.

Artık yorulmaya başlasam da az ilerde evlerin arasına sıkışmış olsa da tuğla kiliseden dönme 1085'de yapılmış Pantepotes kilisesi ya da Eski İmaret-i Atik camiini gördüm. İnanılmaz estetik ve etkileyici görüntüsü ve oniki köşeli ve her köşesi pencere- li kasnak kubbeden oluşmuş bir bina. Fatih Sultan Mehmed,

burayı imarethane yapmış, ismi de oradan gelmektedir. Hayranlığım çok büyüktü.

Haliç'e indim bir zamanlar orman ve mesire yeri olan bölgede şimdi çok ulvi bir görüntüsüyle Eyüp Sultan Camii beni karşıladı. Bu cami'yi Fatih Sultan Mehmed bizzat yaptırıp Ebu Eyyub-i Ensari hazretlerinin ruhuna, sevabına bağışlamıştır. Deniz kıyısındadır. Caminin avlusunda ulu yedi çınar ve dut ağaçları vardır. Eyüp Sultan, sahabeye mensup olan bir yüce zattır. Hazreti Peygamberimiz Mekke'den Medine'ye hicret ettiğinde, Resullullah'ın devesi, Ebu Eyüb'ün evinin önünde çökmüştür ve o da onun evinde kalmıştır. Hz. Muhammed'in kabri de şimdi Ebu Eyüb'ün evinin yerinde bulunmaktadır. Ebu Eyüb ve Mesleme iki kere İstanbul'u kuşatmış, ikinci kuşatmada burada şehit olmuştur. Fatih Sultan Mehmet, İstanbul'u fetih ettikten sonra hocası Akşemsettin bir gün namazda transa geçmiş, kabrinin yerini görmüştür. 1460'da cami buraya inşa edilmiştir. Türbesi de orada bulunur. Kaşi (İran'da bir şehir) çinilerle süslenmiştir. Çok etkileyici bir türbedir. Bir zamanlar, nurlu kabrinin etrafı saf gümüş örgü ile çevrelenmiştir.

İnsanlar huşu içinde dua ediyorlardı. Ben oradayken, avluda güvercinlerin bir kısmı yerde dolaşıyor, bir kısmı havuz kenarından su içiyorlardı. İçimi bir sessizlik kapladı. Eyüp Sultan türbesi sekiz köşeli ve kefeki taşından yapılmıştır. Cami ise nefis çinilerle kaplıdır. Bembeyaz

mermer bir zemin üzerinde sade ve huzurlu, düzenli bir görüntüsü vardır.

Haliç'in paha biçilmez eşsiz panoramasının seyredildiği tepede ünlü Fransız şair, yazar Pierre Loti'nin adını taşıyan kahvede, selviler altında akşamüstü çayımı içiyorum. Sanki cenneteyim. 18.yy'dan beri her zaman buraya gelip bu eşsiz görüntüde huzuru yakalayan insanlardan biri de Pierre Loti'ydü. İstanbul'a hayran olan yazar, buranın tanınmasına sebep olmuştur. Bu gün restore edilerek, Türk mahallesi halinin yaşandığı bölgede turistik tesisler hizmet vermektedir. Evliya Çelebi'nin seyahatnamesinde "İdris Köşkü Mesiresi" olarak anlatılan yerlerdir buraları. Bu bölgede Kaşgari Tekkesi ve Çolak Hasan tekkesi vardır. Onun yanında eski bir Sibyan Mektebi vardır ki; bu binayı ünlü Osmanlı Tarih yazarı İdris-i Bitlisi yaptırmıştır. Bahçesinde 1585'den beri duran Mevlevi İskender Dede türbesi ve üç kuyu vardır. Pierre Loti'ye teleferikle çıkarken gördüğüm manzara bana yaşamın ve öteki âlemin nasıl da iç içe olduğunu düşündürdü. Bir yanda yemyeşil ağaçlar arasında beyaz şekil şekil mermerlerle donanmış mezarlıklar, bir yanda cıvıl cıvıl insan ve kuş seslerini, rüzgârla daha da yakınıma getiren esintinin burnuma çarpan gül kokuları...

10 bin yıllık İstanbul'u gezmek bitmez tükernmez bir hazine sandığının kapağını açtığınızda, yaşadığım hayranlıkla karışık şaşkınlıktı benim için. Başka bir zamanda belki buluşuruz.

Öte Taraftan Konuşmalar

Madde ve Gerçeklik

Elisa Medhus, MD "Oğlum ve Öte Hayat"
Çeviren: Nelda İnan

"Yaşamlarımızı ve varoluşumuzu tanımlayan gizemleri keşfetmeye devam ettikçe, gerçekliğin doğasına dalıyor insan ister istemez. İşte bu ara yol, adeta Kutsal Kase'yi bulmaya götürüyor bizi. Çünkü alışageldiğimiz 3 boyutlu gerçeklik içindeki madde donmuş ışıktan daha fazlası değil. Ve gerçeklik esasında her şey. Her şeyi içine aldığı halde ince bir şekilde sade ve basit."

Elisa Medhus

MADDE HAKKINDA HER ŞEY

Ben: Maddenin ve gerçekliğin nasıl yaratıldığıyla ilgili epeyce kitap okudum ve bu konuda bir kaç teorinin olduğunu gördüm. Bunlardan biri Maddenin Dalga Yapısı, ki küresel dalgalarla etkileşimi kapsamakta. Diğer de Vorteks Teorisi ki bu elektronların, protonların ve nötronların aslında uzaydaki delikler olduğunu ve bunları 3 Boyutlu- 4 Boyutlu uzayda vortekslerin birbirlerine bağladığını iddia ediyor. Tüm bunlar benim kavramam için çok fazla karmaşık. Bu teorilerle ilgili gerçeklik nedir peki?

Jamie: Vorteks hakkında konuşurken Erik dudaklarını ıslık çalacakmış gibi büzleştiriyor ama sadece üfleme sesi çıkarıyor.

Ben: Peki

Erik: Bunu eteğini havaya kaldırmak için yapıyorum.
(Jamie ile birlikte gülüyoruz.)

Erik: Muhteşem parlaklıkta bir fikir ama asla kanıtlanamaz.

Ben: Gerçekten mi?

Erik: Evet. Önünüzdeki beş veya altı yılda göreceksiniz ki bilim, üzerinde çalışılmakta olan pek çok şeyi artık tam anlamıyla tanımlayabilecek hale gelecek. Maddenin Dalga Yapısı Teorisinin diğerine nazaran daha fazla geçerliliği var. Ancak yine de hiç bir teori resmin bütününe kavrayamıyor.

Bir düşüncem var: İnsanlar salt bazı şeyleri biraraya getirdikleri ve oluşturdukları için, yani diğer bir deyişle bilimle oyun oynadıkları için, onları kendilerinin yarattığını düşünüyorlar. Yani, İnsanın Yaratıcı olduğuna inanıyorlar. Şimdi insana yani yaratıcıya (!) baktıkça, bir zamanlar benim de aynı şeyleri düşündüğümü hatırlıyor ve bunun artık hiç bir şekilde doğru olmadığını görüyorum. Bu tümüyle bir yanılısma, yani pembe gözlükler takmaktan daha fena bir yanılısma. İnsanlar kendilerinin, bir şekilde yaratmanın merkezinde olduklarına inanıyorlar. Ancak enerji ne yaratılabilir ne de yok edilebilir, hatırla anne?

Ben: Evet, Fizik dersi 101. Demek ki bir şeyi yaratan veya yok eden aslında bizim algılarımız öyle mi?

Erik: Algılarını da yok edebilirsin ve yaratabilirsin. Yani demem o ki, insanın elindeki tek güç, manipüle etmek, hareket ettirmek ve şekillendirmektir.

Ben: Ve bilincimiz, düşüncelerimiz ve özgür irademiz bu durumda ne yapıyor?

Erik: Evet. Bir şeyle ilgili niyetimiz, onu manipüle ediyor. Onu gerçekten ya-

ratmıyor ya da yok etmiyor, sadece şekillendiriyor. Gerçeklik, niyetlerimizi şekillendiriyor ve niyetlerimiz de o gerçeklikle ilgili algılarımızı şekillendiriyor. Doğa ve insan arasında, gerçeklik ve insan arasında bir çeşit iletişim vardır.

Ben: Bu inanılmaz!

Erik: Şimdi şöyle düşün anne: Bir ormanda yürüyüş yaptığında başını yukarı kaldırıp, muhteşem ağaçlara bakarsın, onların güzelliğinden adeta nefesin kesilir. Sadece bu manzara, ormanın kokusu ve içinde duyduğun hisler, yani yaşadığın tecrübe bile seni değiştirir. Böylece oraya olan bakışını ve âlâkanı değiştirir bu. Böylece bu ormanı başkalarına anlatmanda değişiklik yaratır. Sen bu tecrübeyle (ağaçlar, bitkiler ve toprağın sende yaratıkları) kendini huşu içinde hissederken, bunu Yeryüzü de hisseder ve onu içine çeker. Bitkilerimiz ve doğamız enerjinin geridönüşümünün en mükemmel ajanlarıdır. Şimdi bir an yeryüzündeki tüm olumsuzluğu düşün, örneğin her yerdeki savaşları, kirliliği v.s.. sence doğa bunları ne kadar başarıyla geri dönüştürebiliyor acaba?

Ben: Ne büyük utanç bu bizler için. Okuyucularımızdan biri şu soruları soruyor: Gerçekliğin doğası temelde dalgalar gibi midir? Belli sekanslarda açılıp kapanıyorlar mı? Gerçeklik, kıvrıla kıvrıla akan ve bükülen bir nehre mi benzer? Enerjiyle dolu dalgalar, girdilere (input) tepki verirler mi? Biz biliyoruz ki, dalgalar girdilere tepki vermektedirler. Örneğin düşüncelerimiz, niyetimiz ve

dikkatimizle bu dalgaları manipüle edebiliyoruz, öyle değil mi?

Erik: Evet bu doğru.

Ben: Peki, bizim manipüle ettiğimiz "O şey" nedir?

Erik: Dalgalar. Enerji dalgaları. Enerji dolu titreşimler.. Yüksek frekanslı dalgalar. Düşük frekanslı dalgalar - bu aynen bizim bir heykeltraş gibi çamuru şekillendirmemize benzer. Enerji bizim gıdamızdır. Bizim büyümemizi etkiler. Tıpkı hava gibi, yaşam gibi elzemdirler. Bu dalgalar bir insanın duygularını etkilerler. Bir düşünce, yani her zamanki içsel ve sırasındaki en basit düşüncelerimiz bile - aslında bir değişim yaratır ve çevremizde bulunan enerji titreşimlerini manipüle eder.

Ben: Büyüleyici

Erik: Bizim elimizi ve kolumuzu bağlayan tek şey: İnanç sistemlerimizdir.

Ben: Yani algılarımız mı?

Erik: Tam olarak böyle! Bize masanın katı madde olduğu öğretilmiştir. Bize masayı bu şekilde algılamamız öğretilmiştir yani. Bardağı masaya koyduğunuzda, masanın üzerinde durur ve bu insanlardaki fiक्सlenmiş (sabitlenmiş) bir inanç olup, bir anatanın çocuğuna bunları öğretmemesi imkânsızdır.

Ben: Ve de kolektif bilinç bu algıları ve inanç sistemlerini kalıplara sokar

muhtemelen.

Erik: Evet!

Ben: Düşüncenin gerçeklik yarattığını ve bu gerçekliğin özellikle senin bulunduğun boyutta hemen oluşabildiğini söylemiştin. Düşünce bazı şeyleri hemen ortaya koyabilmekte yani.

Erik: Doğru

Ben: Peki orada sürekli olarak oturup bir şeyler yaratmaya mı konsantre oluyorsunuz? Örneğin bir evi veya mor çimli bir çayırı yaratmak gibi? Peki, bu ev uzun süre orada yarattığınız gibi kalabiliyor mu? Bir evi yaratabilmek için sürekli olarak "ev", "ev" diye düşünmek çok yorucu olsa gerek. Bunu böyle mi yapıyorsunuz?

Erik: Eğer ev hakkında düşünmeyi bırakırsam, ev tezahür etmez mi demek istiyorsun?

Ben: Evet, tam olarak bunu soruyorum. Bu da epeyce yoğunlaşma gerektirir diye düşünüyorum.

Erik: Hayır, burada öyle değil. Tam tersine dünyada daha zor oluyor bu işler. Evi düşündüğümüz sürece ev orada kolayca durur.

Ben: Peki

Erik: Ama onu düşünmüyorsak ya da kullanmıyor isek ve hiç kimse de o evi düşünmüyor ve kullanmıyorsa, yani ona

ihtiyaç yoksa, onun orada olmasına gerek de yoktur. Bununla birlikte yeniden hatırladığımda, hemen ortaya çıkar. Yani demem o ki, gözümüzün önünde durması, yok olması anlamına gelmez Sadece yer kaplamıyordur, o kadar. Düşünceler, enerji yoluyla gerçekliği yaratırlar. İki iki daha dört eder. Böylece düşünceler artı enerji yeni bir gerçeklik yaratır.

Ben: Biraz daha açıklayabilir misin bunu?

Erik: Düşünceler sizin elektrik enerjinizin yansımalarıdır. Düşünme moduna girdiğinizde iletişim moduna da girmiş olursunuz. Böyle bir anda, kendinize ait bir elektrik enerjisi deposu yaratıyorsunuzdur ve bunun ne kadarını bedeninizde hareket ettirebileceğinizi tespit ediyorsunuzdur.

(Erik'in bu anlatımlarından, niyetlerimiz olarak yansıttığımız düşüncelerimizin, maddeyi yani gerçekliği yaratan enerjinin formları olduklarını anlıyorum. Ki bu da Einstein'ın $E=mc^2$ denklemine paraleldir.)

Ben: Peki, diyelim ki ben bir yoldan aşağıya doğru yürüyorum. Bu bir yanılsama öyle değil mi? Ben yolda yürürken, sürekli olarak önümdeki yolu mu tezahür ettirmiş oluyorum? Yani her adım attığımda bunu yaratmış mı oluyorum?

Jamie: (Gülüyor). Çenesini sıvazlıyor. Sanırım düşünüyor.

Ben: Peki tamam. Diyelim ki bu, bir mil uzunluğunda bir yol. Ama yolun daha uza-

ğını göremiyorum. Bunun nedeni henüz o gerçekliği kendimin gerçekte yaratmamış olmam mı? Ben onu yaratana kadar, o yaratılmamış mı oluyor yani? Yürürken yolun uzunluğunu mu güncelliyorum?

Erik: Evet böyle yapıyorsun. Ama aynı vizyona sahip kişilerle o alanı paylaşıyor isen, onlar da aynı yürüyüşü yapıyorlar anlamına gelir bu. Diyelim ki önünüzde çok uzun boylu birisini o yolda yürüten diğerleri de yaratmış olabilir. Bu evrensel bir şey. Bir birleşim noktası. Yani bireysel bir ışık huzmesi değil.

Ben: Başka ruhlarla nasıl gerçeklikler yaratabiliyorsunuz? Aranızda bir çeşit yardımlaşma olsa gerek, öyle değil mi? Aynı düşüncede yaşayan yığınla ruh...

Erik: Biz telepatik olarak yardımlaşıyoruz. Ama burada altı çizilmesi gereken önemli bir husus var: Kaderinle uyuşan bir şeyi gerçekliğe dönüştürebilirsin sadece. Eğer kaderinle uyuşmuyorsa, onu yaratamazsın.

Ben: Kaderlerinin bir parçası olmayan bir şeyi insanların yaratmak isteyeceklerini hayal edemiyorum zaten.

Erik: Pek çok insan bunu yapıyor ama!

Ben: Peki neden çalışmıyor? Kaderinden bağımsız şekilde neden gerçekliği yaratamıyorsun peki?

Gelecek AY: Elisa Medhus'un sorduğu bu ilginç soruya, Erik'in nasıl bir cevap verdiğini okuyacağız.

Ağır Yük Kaldırma

Medyum: Lee Carroll,
24.Mart.2018, Sacramento- California
Ses Kaydından Çözümleme ve Çeviri: Necati Tarıman

S elâmlar sevgili dostlar, ben Manyetik Hizmet'ten Kryon. Sevgili dostlar, başlamadan önce bir dinleyici grubunun sahnede yer alan bir konuşmacıyı dinlemesi modelinin son derecede üç boyutlu ve doğrusal olduğunu söylemem gerekiyor. Sizler okul zamanından beri bu paradigmaya alışkınsınız. O zamanlar da öğretmenler konuşur, sizler dinler ve not alırdınız. Şimdi keşke bu modelin çok ötesine geçebilecek bir şey yapabilsem ve sizlerin hepimizin bir olduğunu anlamanızı sağlayabilseydim. Bazılarınız bir taraftan bu sözleri dinlerken, diğer taraftan aynı anda bu sözleri dile getiriyorsunuz çünkü biz biriz. Mesajı size aktaran kişinin ağzından çıkan sözleri bazılarınız zaten biliyor ve bekliyorsunuz çünkü biz biriz.

Burada olan sanki bir ders verme senaryosu gibi görünüyor ama aslında çok daha fazlası var. Eğer iyi dinlemezseniz, sözcükler sadece duvarlara çarpıp yankılanırlar ama bu söylediklerimi duymak isteyeceğinizi düşünüyorum. Sizler ağır yük kaldıran kişilersiniz ve zorluğa alışık olduğunuza göre sizlere zorluk derecesi yüksek bazı şeyler söylememde beis olmadığını düşünüyorum. Hattâ söyleyeceklerimden bazıları fazla ağır bile olabilir.

Partnerimin Alaska eyaletinin Anchorage kentinde yapılan celsede söyledikleri temel alınarak hazırlanmış olan bazı egzersizler vereceğim. Eğer aranızdan bazıları o celseyi okumuş veya dinlemişse, gelecekte yaşamış olan bir adamın, şimdiden birkaç nesil sonra yaşamış olan aydınlanmış bir

yaşlı ruhun sabah kalktıktan gece tekrar yatana kadar geçen bir gününün hikâyesinin, gün boyunca başından geçen olayların, ortaya çıkan sorunlarla nasıl baş edebildiğinin anlatıldığını bileceklerdir. Gelecek zaman hakkında bir fikriniz olması için partnerime bu celsenin çözömlenmesini ve bazı ilâveler yapılarak düzgünce yazılmasını istediğimi söyledim. Yakında bu celse yayınlanacaktır.

Şimdi bu hikâyenin devamını anlatıyorum. Hikâyede yükselmiş ve zarif bir bilincin nasıl olacağı ve neler başaracağı anlatılmaktadır. Gelecekte de gündelik bazda olaylar olacak ve sorunlar çıkacaktır ama bunlarla başatme yöntemleri tümüyle farklı olacaktır. Şimdi size bu sabah sorduğum soruyu yeniden soruyorum. Bilincin gerçek anlamda ve fiziksel olarak değışikliklere yol açabileceğine inanıyor musunuz? Bugün partnerimin anlattıklarında bilim alanında yapılan buluşlar ve ortaya çıkan kanıtlar nedeniyle bu konuya olumlu bir yaklaşım sergilendi ve bu bağlamda bunun güçlü bir ihtimal olduğu belirtildi.

Uyumlu tutarlılık ile ilgili çalışmalar bunun bir parçasını oluşturmaktadır. Eğer bu durum gerçeğin yansımaysa, o zaman düşüncelerinizin ve söylediklerinizin yalnız gezegenin başka bir tarafında, sabah söylediğim gibi, değışikliklere yol açmakla kalmadığını kabul etmek gerekmektedir. Bunun yanında, kelimelerin kullanılmasıyla bilinç ve niyet aracılığıyla dramatik değışimlere yol açmanın mümkün olduğu da yakın bir ihtimal ve inandırıcı olarak kabul edilmelidir.

Anchorage kentinde yapılan celseyi dinleyenler böyle bir şeyin nasıl mümkün

olabileceğini, etkinin uzun mesafeden nasıl ortaya çıkabileceğini merak edebilirler. Burada ve şimdi başlayarak bunu size göstereceğim. Eğer dersi kimin vereceğini sorarsanız, bizzat sizlerin vereceğini ve bunu örnek olmak suretiyle yapacağımızı söyleyebilirim. Bundan böyle yapacaklarınızın, çocuklarınızın yapacaklarının, normal günlük yaşamınızda yapacaklarınızın belli bir enerjisi vardır ve bu üstatların enerjisidir.

Çevrenizde olanlar sonuçları görecekler, notlar alacaklar ve alıştıırma yaptıktan sonra izinizden geleceklerdir çünkü size göstereceğim her şeyin uygulamaya dönük tarafı ile her şeydeki sevgi ve şefkat apaçık ortadadır. Böylece şefkatli insanlar için yeni bir dünya düzeni kurulacaktır. Bilincin gelişimi bunu yaratır.

Şimdi sizlere yapabileceğiniz şeylerle ilgili bazı örnekler vereceğim ve bunların hepsi ağır yük kaldırma sınıfına girecektir. Kolaydan başlayıp zora doğru gideceğiz. Bazılarınız baştan sona kadar tahammöl edebileceksiniz ama bazılarınız ağırlık çok fazla olduğu için bir noktada pes edeceksiniz. Bazılarınız, "Bunu gerçekten de sonuna kadar götürmek istiyordum ama belki de şimdi bırakıp başka zaman yeniden başlamak daha uygun olacak çünkü kapasitemin üstüne çıktı bu yük" diyeceksiniz.

Sizdeki alışkanlıkların, önyargıların, eğilimlerin ve belirli durumların sebebi olan eski enerjile mücadele ediyorsunuz ve yaşamlar boyunca edindiğiniz alışkanlıklardan ve paradigmalardan kısa süre içinde vazgeçmek, onları söküp atmak büyük zorluklar yaratabilir. Bunları söyledikten sonra söküp atma işlemine başlayabiliriz artık.

Gezegendeki gündelik işlere olan yaklaşımınız ilk sıradadır. Burada yeni bir yaklaşım paradigması söz konusudur ve bu geçmişte öğrenmiş olduğunuz her şeyden farklı bir gelişim ve uygulama olacaktır. İçrek (ezoterik) bir durumdan söz ediyoruz ve bundan dolayı da zorluklar vardır. Burada yeni bir bilinç paradigması vardır ve bu nedenle öğrenilmesi gerekmektedir. Şu anda buradaki sandalyelerde oturan ve daha sonraki bir tarihte dinleyen herkese hitap ediyorum. Bazı alıştırmalar ile başlayalım.

Birinci egzersiz sabah yataktan kalkınca başlıyor ve aslında oldukça kolay olmakla beraber pek çoğunuz tarafından gözardı ediliyor. Yataktan kalkıp ayaklarınızı yere bastıktan sonra kısa süre için durup nefes alın. Bu kısa süre içinde zihninizde tüm gününüzün neşe, çözümler ve hayırlı sürprizlerle dolu olacağını canlandırın. Bu önemlidir. Çünkü genelde sizler değişimlerden korkar ve bu bağlamda değişimden pek fazla hayır beklemezsiniz. Bu sizde huy haline gelmiştir.

Bilinmeyen ve muhtemelen pek de hayırlı olmayan şeylerin yaklaşmasından korkmak yerine sözlerinizle ve şefkatinizle çevrenizde hayırlarla dolu bir baloncuk yaratmaya ne dersiniz? Bunun için yüksek sesle ve kulağınıza gidecek şekilde bunu hayırlı bir gün olarak yarattığınız için hayırlarla dolu bir gün olacağını, size gelecek olan her nimetin sizin görkeminizin yansması olacağını ve sorunlar ile sıkıntıların şefkatle ele alınıp çözüme kavuşturulacağını söyleyin. Bu biraz zor olabilir ve günlük olaylarda pek değişiklik yokmuş gibi görünebilir ama her şeyi çözümlerle

çevrelediğiniz için sonuçlar aynı olmayacaktır. Bu uygulamaya başladıktan hemen sonra sonuçları görmek mümkün olmayabilir ama çevre giderek farklılaşacak ve çözümler tedricen ortaya çıkmaya başlayacaktır.

Ayaklarınızı güzelim Gaia'nın üstüne koyarken karanlığın sizi ele geçiremeyeceğini söyleyebilirsiniz. Gaia da, Yaratıcı da sizi biliyor ve tanıyor. Sabahleyin ağzınızdan çıkan ilk sözler "Kendim için hayırlar yaratıyorum." olabilir. Çok farklı alışkanlıklarınız olduğu için bazılarınıza bu kadarı bile zor gelebilir. Birinci egzersiz aslında en kolaydır çünkü işler bundan sonra giderek zorlaşacaktır.

İkinci sırada sizi, çevrenizdeki durumları ve gezegeni değiştirecek olan hayırlı zihinsel egzersizler vardır. İkinci sıradaki bu hayırlı ve şefkatli egzersizlerle gezegende ortaya çıkacak gelişim yansıtılacaktır. Ben buna tuzak çukurları adını vereceğim. Pek çoğunuz yaşamınız boyunca aynı durumlarla karşı karşıya kalıyor ve aynı bireyleri görüyorsunuz. Öğrenci de olsanız, işçi de olsanız ve hattâ aile içinde bile böylesine tuzak çukurlarına rastlıyorsunuz ve işin asıl zor tarafı bunlara neden olan insanların sizin bilinç düzeyinizde olmamalarıdır.

Normal yaşamınızda sıklıkla karşılaştığımız bu insanlar banda alınmış gibi hep aynı şikayetleri dile getirirler ve onlarla karşılaşmamak için ne kadar çabalarsanız çabalayın, hem bu yüzden hem de iş yeriniz de dâhil olmak üzere sizi pek sevmeyen insanlar yüzünden olumsuz duygularla başetmek zorunda kalırsınız. Her gün önünüze çıkan böyle tuzak

çukurlarının içine düşmek çok kolaydır ve bunlar her seferinde sizi az da olsa geriletirler. İşte sizin karşı karşıya olduğunuz meydan okuma buna pabuç bırakmamaktır.

Bu tip insanların geldiğini gördüğünüzde kendinize Tanrı'nın ve şefkat duygusunun onların da içinde olduğunu ama huzursuzluk ve sıkıntının yarattığı dengesizlik nedeniyle biraz sapmış olabileceklerini telkin edin. Onlar sizin bildiklerinizi bilmedikleri için her şeyin birliği çerçevesinde onları kutsayabilirsiniz. Onlar yapmaları gerekeni yaparken siz sevgi ve şefkat yayarak oturabilirseniz, baloncuğunuz hiç etkilenmez. Bu insanlar zaman zaman sizinle konuşup daha önce de duyduğunuz şikâyetleri, bir ses bandı gibi, size yeniden anlatacaklardır. Bu insanlar sizin üstünüz olabilir ve onları sabırla ve şefkatle dinlemek sizi hedefinize yaklaştıracaktır.

Ben kimlerin burada olduğunu ve işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorum. Böyle bir şey bundan sonra başınıza geldiğinizde, bilmeyi istiyorum ki, bu insanlara şefkat gönderirseniz, bir süre sonra bu şefkat onlara ulaşacaktır ve tüm bu şikâyetleri ortaya çıkaran dengesizlik sizin hiç itiraz etmeden dinlemeniz ve ortaya çıkan şefkat enerjisi sayesinde engellenmiş olacaktır.

Kibarlığınız onların açıkça görebildikleri bir âlet olmalıdır. Onların dile getirdikleri ile hemfikir olmayabilirsiniz ama gezegende yaşamış olan tüm üstatlar gibi sabırla dinleyebilirsiniz. İnsanlar bunu hissedecekler ve sizden onlara hiç şikâyet gitmediği için bir zaman sonra sizde farklı olanın ne olduğunu soracak-

lardır. İşte o andan itibaren size farklı gözlerle bakacaklardır.

Her gün karşılaştığınız her tuzak çukuru- nun onların her birini değiştirmesine önyak olun. Onlarla karşılaşmaktan kaçınmak zorunda kalmamak için neleri, nasıl yapabileceğinizi önceden zihninizde canlandırmaya çalışın. İşte bu şekilde ve şefkatinizi kullanarak onlarda değişime yol açabilirsiniz. Böyle bir şey gerçekten de mümkün olabilir mi? Yeteri kadar zaman ve sabırla mümkündür. Hemen yarın veya ertesi gün başarılı olmayı beklemeyin ama uygulama yaptıkça işlerin nasıl yürüdüğünü göreceksiniz. Etkiniz küçük başlayacak ve tedricen büyüyecektir. Bu ikinci egzersizdi.

İşler bundan sonra daha da zorlaşacaktır. Şimdi sizi en fazla sınırlendiren aile bireyini, belki de inançlarınız dolayısıyla sizinle alay etmiş olan veya sizi sürekli rahatsız etmiş veya pek sevemediğiniz ve Noel zamanı size en fazla sorun çıkaran kişileri düşünmenizi istiyorum. Bu kişiyi veya kişileri pek fazla görmüyor olabilirsiniz. Şu anda arkadaşlardan değil, aile bireylerinden söz ediyorum. Onları zihninizde canlandırmanızı, her birinin önünde durmanızı ve geçmişte var olduğunu düşündüğünüz hayal kırıklığı veya korku engelini görmezden gelmenizi istiyorum.

Kendinizi Tanrı'nın ailesinin kollarına bırakın ve rahatlayın. Onlara söyleyebileceğiniz her şeyi sevgiyle yeniden düzenlemenizi ve üstüne basıldığında sizin öfkelenmenize neden olan düğmeleri devre dışı bırakmanızı istiyorum. O insanlar bunu anlamayabilirler ama sizin onların içindeki

Tanrı'yı görmeyi istiyorum. Kendinizi bir katalizör olarak görün. Bu insanlar eskiden beri alışık oldukları tepkileri görmezlerse, bu onları değiştirebilir.

Alışkanlıklarınız ve korkularınız yüzünden dramların tuzağına düştüğünüzü aklınızdan çıkarmayın. Ya bu insanlar tekrar tekrar aynı şeyler yapmalarına rağmen siz onlarla münakaşaya girmez, ateşe ateşle cevap vermez ve kendinizi savunmaya çalışmazsanız ne olur? Ya onları sadece sevmekle yetinip başka bir şey yapmazsanız? Sizi kalbinizden yaralayan her söze karşılık şefkat gönderebilirsiniz. Bunu yapabilirsiniz bu insanların bir süre sonra bu işten vazgeçeceklerini göreceksiniz çünkü alışık oldukları sonuçları alamadıkları ortaya çıkacaktır.

Bundan sonra başka bir şey daha olabilir. Belli bir noktadan itibaren kendilerinde bir şey görmeye başlayacaklar ve hassas oldukları bir anda size ne olduğunu soracaklardır. O zaman onların gözlerinin içine bakarak onlara yeniden âşık olduğunuzu söyleyebilirsiniz. Sizce buna nasıl bir tepki gelecektir? Pek fazla bir şey olmayacağını söyleyebilirim. Sizin dramatik ölçülerde değiştiğinizi ve yaptıkları hiçbir şeyin sizi etkilemediğini anlayacaklardır. Bu üçüncü egzersizdi ve çok zor bir egzersiz olduğu su götürmez.

Dördüncü egzersiz bundan da zordur. Bir insanın unutmakta, bir kenara koymakta veya bağışlamakta en fazla zorlandığı şey ihanettir. Bu odadaki ve dinleyenler arasındaki neredeyse herkesin başına böyle bir şey gelmiştir. Bu bazen malî konularla, bazen kişisel konularla ve bazen de ilişki-

lerle ilgili bir husustur. Bazen olay en yakınınızdaki insanların zamansız olarak ölmesidir. Böyle bir ölüm olayını Tanrı'nın size ihaneti olarak algılayabilirsiniz.

Celseyi daha sonraki bir tarihte dinleyen ve şu anda odada bulunan herkes benim neden söz ettiğimi bilmektedir. Eğer böyle bir şey bu yaşamınızda başınıza gelmemişse, daha önceki yaşamlarınızda mutlaka olmuştur. Ölen kişiler aile dahil her türlü yakın olabilir. İhanet içinizi öylesine dağlar ki, nasıl küçükken elinizi sıcak sobaya sürdüğünüzde hissettiğiniz acıyı unutmazsanız, bu ıstırabı da unutamazsınız. Her aklınıza geldiğinde içinizde bir çekilme olur. Çok acı verici bir olay olduğu için konu hakkında konuşmak istemediğiniz gibi, hatırlamak da istemezsiniz.

Şimdi sizden o tecrübeyi kazıp çıkarmanızı, iyice hatırlamanızı ve aslında dengelessiz oldukları ve ne yaptıklarını bilmedikleri mülâhazasıyla bu kişileri bağışlamanızı istiyorum. Eğer bunu yapabilirsiniz, sorunuzu hem aklınızda, hem kalbinizde çözmüş olacaksınız. Bunu yapabildiğinizde bu insanlar ölmüş bile olsalar, bu eyleminizle inanamayacağınız değişikliklere yol açmış olacaksınız.

Ya size bu insanları bu yaşamda bağışlamış olmanızın bir sonraki yaşam için dünyaya döndüklerinde onları değiştireceğini söylesem ne derdiniz? Ya size bu insanları bağışlamanızdan dolayı daha uzun yaşayacağınızı veya daha genç görüneceğinizi söylesem ne derdiniz? Bu büyük bir ağırlıktır ama kaldırabilirsiniz önemli sonuçları olabilir.

Size ihanet etmiş olanların veya hâlâ ihanet etmeye devam edenlerin gözünün içine bakıp herkese aynı kaynaktan geldiğini ve herkesin içinde Tanrı olduğu için zihninizde onları sevdiğinizi söyleyebilirsiniz. Onlar dengesiz oldukları ve korkularla boğuşmak zorunda kaldıkları için ihanet etmiş olmalarına rağmen onları bağışlayabilirsiniz çünkü hepimiz aynı Yaratıcı Kaynaktan geliyoruz. Bu insanlar o dönemde olayın farkında olmayabilirler ama bir zaman sonra her şeyi keşfedeceklerdir.

Bunu yapmanın çok zor olduğunu biliyorum. Hattâ bu iş öylesine zordur ki, birçok insan bunu başaramaz çünkü ihanet yakarak veya oyarak içinizde derin oluklar açmıştır. Birçok insana bu ihanet olayının sizi ne kadar hayâl kırıklığına uğratmış olduğunu anlatmış olabilirsiniz. Doğal olarak olanın geri alınması mümkün değildir ama olaya verdiğiniz tepkiyi değiştirmek elinizdedir. Bu ileri bilincin üst düzeyde yer alan egzersizdir, gezegene gelmeye başlamıştır ve bir yerden başlamak zorundadır. Bu dördüncü egzersizdi.

Beşinci egzersizi şu anda bulunduğum alan için saklamıştım. Bu egzersiz de pek çoğunuz için son derecede zordur. Bu egzersiz aile ile veya ihanetle ilgili olmadığı için onu son sıraya yerleştirmiş olmamı tuhaf bulabilirsiniz. Doğru ama bu egzersiz nefretle ilgilidir. Sevgili dostlar, bu ülkede şu anda görülmekte olan kutuplaşma durumu şimdiye kadar hiç görülmemiştir.

Liderlikle ilgili olarak böylesine derin ve gözleri kör eden hayal kırıklığı ve nefret hiç böylesine apaçık ortaya çıkmamıştı.

Tutulan tarafa bağlı olarak liderden nefret edenler vardır ve ne zaman lider televizyona çıksa bu insanlar koşarak âleti kapmaya gitmektedirler çünkü onun yüzünü bile görmek istememektedirler. Böylesine bir nefret söz konusudur. Amerika'nın bugün çizdiğim resminde insanlar öylesine kutuplara ayrılmışlardır ki, anlaşılmayan insanlar anlaşmazlıktan dolayı birbirlerinden nefret etmektedirler.

Yapmanızı istediğim bazı şeyler var ve bunların ne olduğunu herhalde tahmin edebiliyorsunuz. Bu davranış ve duygularla samimiyetle yüzleşip bu durumun ülkenizin aleyhine çalıştığını kabul ederek değiştirmenizi istiyorum. Bu nefret sizleri içten içe kemiriyor ve durumu daha da kötüleştiriyor. Ülkenin yarısından fazlası bu durumdadır ve onların yapmasını istediğim bir şey var. Bu duygularla boğuşan insanlar başta olmak üzere herkesin bu liderin çevresine bir ışık baloncuğu yerleştirmesini istiyorum. Böylece o nereye giderse gitsin, daha fazla ışık görecektir.

Ne demek istediğimi anlayabiliyor musunuz? Eğer bunu yaparsanız, nefretten vazgeçmek zorundasınız. İlk önce derin bir nefes aldıktan sonra, neler yaptıklarını ve neler söylediklerini bir tarafa bırakarak bu liderin ve onun partisinin etrafına içrek bir şefkat baloncuğu yerleştirmelisiniz. Böylece bu insanlar ihtiyaç duydukları anda ışık onları çevreliyor olacaktır ve bu insanların ışığa çok ihtiyaç duyduklarına hiç şüphe yoktur.

Bunun zor olduğu kesindir. Zira ülkeniz için doğru olduğuna inandığımız politikaların ötesine geçmeniz gerekmektedir.

Bunun için ileri bilincin merkezine gitmeli ve oradan sevmediğiniz, yanlış işler yaptığınızı düşündüğünüz kişiye ışık göndermelisiniz. Her şeyin yerinde ve uygun olduğunu düşünen nüfusun diğer yarısının ise hiçbir şeyin doğru olmadığını düşünen insanları sevmelerini, onlarla birlikte oturup sohbet etmelerini istiyorum.

Bu sohbet sırasında onlara "Bu ülkenin liderlerine benimle birlikte ışık ve sevgi gönderir misiniz? Sizinle pek çok konuda aynı fikirde değilim ve şu anda bunun nedenleri hakkında konuşmak istemiyorum ama birlikte ülkenin liderlerine benimle birlikte sevgi ve ışık göndermenizi istiyorum. Birlikte ortaya çıkaracağımız ışık ve şefkat enerjisi her türlü nefreti, tüm kavga çılgınlıkları veya sert sözleri bastırarak ve etkisiz hale getirecektir" demelerini istiyorum.

İşte sevgili dostlar, bu gelişmiş bilincin göstergesidir. Siz yaşlı ruhlar bunun için hazırlıklısınız çünkü gerekli altyapıya da, tecrübeye de sahipsiniz. Bu işi sadece yaşlı ruhlar yapabilir. Gezegene yeni gelenlerle ilgili olarak bu yönde beklentiler boştur. Çünkü onlar nefret ve öfkenin ötesine geçemezler ama yaşlı ruhlarda bunun için gerekli donanım olması sebebiyle onlar çok boyutlu katmanları ve Yaratıcı Kaynağa olan bağlantıyı anlayabilecek durumdadırlar. Eğer bunu becerebilirseniz, bu güzel ülkeyi selâmete kavuşturabilirsiniz. Olup bitenlerle ilgili olarak ne düşünürseniz düşünün, orada kimin oturduğundan bağımsız olarak oval ofise ışık göndermek en iyi cevaptır.

Bazılarınız bu mesaj ile anlatılmak isteneni anladınız ama bazıları mektuplar yazıp Kryon'un onları hayal kırıklığına uğrattığını, onun böylesine politik söylemlere itibar etmesini hiç beklemediklerini söyleyeceklerdir. Böyle tepkiler bu insanların söylediklerimi hiç anlamamış olduklarının ve sadece "oval ofis" terimini duymuş olduklarının göstergesidir. İnsanların içlerinde taşıdıkları önyargılar ve geçmişten getirdikleri enerjiler göz önüne alındığında, bu tepkilerin normal karşılanması gerekir. Sizlerden tüm bu engellerin etrafından dolaşmanızı istiyoruz.

Size beş egzersiz verdim. Beş çift sayı değildir ve değişim anlamına gelir. Bu bağlamda her zaman geçiş durumu ve gerçekleşmesi beklenen denge söz konusudur. Şu anda bu ağır yükleri kaldırma işi ile meşgul olan yaşlı ruhların karşısında oturuyorum.

Bugün söylediklerimi yeniden gözden geçirip hangilerinin sizler için geçerli ve uygun olduğunu, en çok hangileri ile uğraşmak durumunda olduğunuzu tespit etmek isteyebilirsiniz. Bununla birlikte, bu işi ancak yaşlı ruhlar yapabilir. Bu nokta uzun dönemli olarak etkili olacak bir gelişim sürecinin başlangıcıdır. Böylece inşa edilen temel sayesinde geleceğin insanları sözü edilen bu egzersizleri daha kolay uygulayabileceklerdir.

Bugünlük bu kadar yeter. Ben kimlerin burada olduğunu ve neler olup bittiğini biliyorum.

Ve öyledir.

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Adresi: sevgidunyasiyayinlari@gmail.com
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı:
Adres:
Posta Kodu:
İlçe:
İl:
Tel:

2018 yılı için tek dergi fiyatı: 10.00 TL

Abone ücreti: Yurt içi 120.00 TL

Yurt dışı 140.00 TL

Posta Çeki No: 10214085 (Sevgi Yayınları)

İş Bankası IBAN: TR77 0006 4000 0011 0180 6837 24

Ayşegül Kayserilioğlu hesabı

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

TANALTAAY

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com